

HALKIN SESİ

13 OCAK 1976
250 Kuruş

39

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

**MC iktidarı
işçi haklarına saldırıyor**

HER BASKI DİRENİŞİ DOĞURUR

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

HALK POSTASI

AYDIN'IN MORALI KÖYLÜLERİ TARİŞ İŞÇİLERİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARI PROTESTO EDİYOR

Tariş İplik Fabrikası faaliyetine geçmeden önce Pamuk Tarım Kooperatiflerine gelen tamimde, fabrikaya ortak olanların çocuklarının işe girmeleri için öncelik tanınması gerektiği yazıyordu. Ama MC hükümetinin genel müdürü Orhan Daut, Üzüm İşletmelerinde uyguladığı tezgahı Çiğli İplik Fabrikasında da, uygulamak için işe fabrika müdürünü mecburi izine ayırmakla başladı. Boş kalan müdürlüğe, müdür yardımcısı Aydın Taner'i getirdi.

Faşist müdür Aydın Taner, işe başlayışının ikinci gününde Tarım Satış Kooperatifleri ortağı olmayan ve Ülkü Ocaklarına kayıtlı 325 kişiyi, işe girme vasıfları olmadığı halde, alelade bir imtihanla işe aldı. Diğer tarafta 300 tane ortak çocuğu işe girebilmek için sıra bekliyordu. Müdür, komandolar fabrikada teşkilatlıyor ve sılahlarını bizzat odasında muhafaza ediyordu. Yurtseverlerin mücadelesini kırmak için MC hükümetine sirtını dayayan Orhan Daut ise, «saldırıyı belli çevrelerin düzenlediğini, suçluların tesbit edilip işten kovulacağını» söylüyor. O, bu sözleriyle saldırıya uğrayan işçilerin kovulacağını kast ediyor. Çünkü saldırgan komandalara olaydan sonra fabrikada özel yemek verilmiştir.

İzmir DİSK Bölge Başkanı Meftun Uyalgan da olay sırasında işçilere «aman siz bir eyleme girişmeyin toplu sözleşmedeki ekonomik haklarımızı alamayız» diyerek faşizme karşı teslimiyet pro-

pagandası yapıyor. Böylece revizyonist yüzünü ortaya koyuyor.

Biz, Morali Köyü halkı olarak faşist baskıların son bulmasını ve Ülkü Ocakları gibi faşist yuvalarının kapatılmasını istiyoruz. MC hükümetinin ve hakim sınıfların işçilere, köylülere, Doğu'daki halkımıza ve yurtseverlere uyguladığı terör dayanılmaz hal almıştır. Orhan Daut, Aydın Taner ve Osman Yılmaz gibi halk düşmanı faşistlerin işledikleri suçların cezasını çekmelerini istiyoruz.

Faşist baskılara karşı her zaman halkımızın yanında olduğumuzu bildiriyor, bütün demokratik kuruluşları ve yurtseverleri faşizme karşı mücadeleye çağırıyoruz. Yaşasın işçi - köyü birliği. Yaşasın yurtsever halkımız. Kahrolsun faşizm ve işbirlikçi revizyonistler.

Morali Köylüleri

Ahmet Dünder ve

87 imza

GERMENCİK - AYDIN

SENDİKA AĞALARINA DEĞİL, KENDİ GÜCÜMÜZE GÜVENELİM

Birkaç sayıdır HALKIN SESİ dergisini okuyorum. Bu birkaç sayı bana HALKIN SESİ dergisinin gerçekten halkın sesi olduğunu kavratmıştı. Emekçi arkadaşların mücadele tecrübeleri benim için aydınlatıcı oldu. Ben de diğer işçi arkadaşlarıma yardımcı olur diyerek, Kartal'da kurulu Eltim gaz musluğu fabrikasındaki mücadelemi yazıyorum.

1 Ekim 1974 tarihinde Eltim Gaz Musluğu A.Ş.'ine vasıfsız işçi olarak girdim. Burada 30 kişi kadar vardık. Bu şirkette biz işçiler üzerinde baskı vardı ve çok

ANKARA'DA KAPICI VE KALORİFERCİLERİN DİRENİŞİ

İş saatleri belli olmayan, iş güvenliğinden yoksun olarak bütün gün çalışan kapıcı ve kalorifer işçileri, Ankara'da direnişe geçmişlerdir. Arkadaşlarımızın direnişteki işçilerle yaptığı röportajı yayınlıyoruz.

HALKIN SESİ: Direnişinizin amacı nedir?

CEVAP: Amacımız kanuni taleplerimizi duyurmaktır. Biz kapıcılar günün 24 saati çalışmaktayız. Daire sahipleri istedikleri an keyfi olarak bizi işe gönderirler. Ufacık bir çocuk bile istediği an bizi bir yere gönderebilir. Kendilerine ait özel işlerini dahi bize gördürürler. İstedikleri zaman bizi işten çıkarırlar. Kapıcıların ancak yarısı asgari ücretten yararlanmaktadır. Sepdikalı olup asgari ücret almayan, sigortalı olmayan arkadaşlarımız vardır. Arkadaşlarımızın bazılarının maaşları kira, su, elektrik ve yakıt bedeli olarak kesilmektedir. Aslında bu, kanunsuz bir uygulamadır.

HALKIN SESİ: Başlıca talepleriniz nelerdir?

CEVAP: Sekiz saatlik iş günü. Sekiz saatten fazla çalışacaksa mesai verilmesi ya da iki kapıcının vardiyalı çalışması. Keyfi olarak işten atılmaları son verilmesi, iş güvenliği ve sendika özgürlüğü. Ücretlerin hayat şartlarına göre düzenlenmesi. Herkesin sigortalı olması. Oturma yerlerinin sağlık şartlarına uygun olması. Çocuk zammı verilmesi. Haftada iki gün tatil. Sabah ve akşam olmak üzere günde iki kereden fazla servis yapılmaması. Bunun dışında kapıcının keyfi olarak bir yere gönderilmemesi. Yasalardaki faşist 141, 142 ve 146. maddelerin kaldırılması.

Anayasaya aykırı olan Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kapatılması. Genel grev hakkının tanınması.

HALKIN SESİ: Direnişinizin ne ölçüde başarılı oldu? Bundan sonra neler yapacaksınız?

CEVAP: Direniş, taleplerimizi duyurmayı amaçlıyordu. Meselenin meclise getirileceğine dair söz aldıktan sonra işe başladık. Masa başına oturulmasaydı, yıl başında Türkiye çapında genel direnişe geçecektik. Şimdi bekliyoruz. İsteklerimiz meclise götürülmezse yine direneceğiz.

HALKIN SESİ: Direniş sırasında ne gibi baskılarla karşılaştınız?

CEVAP: Sosyal Güvenlik Bakanının evini bekleyen polis, sendika temsilcilerine tabanca çekmiş, mermiyi namluya sürüp tehdit etmiş. Feyzioğlu'nun evini bekleyen polis, oradaki kapıcıyla konuşmak için giden temsilciyi içeri bırakmamış. Kapıcı da bizimle birlikte direnişe başladı. Apartman sakinleri, özellikle Feyzioğlu ve ailesi, arkadaşlara baskı yaparak kaloriferleri yakmasını istedikler. Ama kapıcı arkadaş bunu yapmadı. Apartman sakinleri kendileri kaloriferleri yakmak zorunda kaldılar. Biz kaloriferlerin yanmaması gerektiğini söyleyince polisler isimlerimizi tesbit ettiler. Erbakan'ın evinde de iki polis bizi takladı. Demirel'in evine giremedik bile. Ecevit ve Timisi, kapıcılarımızın direnişe katılmalarına karşı çıkmadılar. Öğrencilere, işçilere, köylülere kurşun sıkanlar, bizim mücadelemizi de bastırmaya çalıştılar. Bu iktidar faşisttir ve yıkılmaya mahkumdur. İki süper devlete karşı mücadele eden bütün yurtseverler HALKIN SESİ, bize destek olacaktır.

haksızlıklar yapıyordu. Saat ücretlerimiz çok düşük tü. İlk girişte saat ücreti 425 kuruştur. İş güvenliğinden yoksun olarak 7-8 ay çalıştık. Bu süre içinde baskılara karşı birlik içinde mücadele etmemiz gerektiğini anladık. Önce iki arkadaş Maden-İş 4. Bölgeye giderek durumumuzu anlattı. Bize yardımcı olmalarını istedik. Sendika yöneticileri, arkadaşlarımızı «siz aranızda anlaşın, gelin kayıt defterini verelim, kayıt yaptırın» dediler. Arkadaşlarımız la tek tek konuşarak patron adamı olan 5 kişi hariç 25 işçiyi sendikaya kaydettik. Sendika haklarımızı alır düşüncesiyle işe devam ettik. Özellikle sendikacıların gösterdikleri gülyüz onlara güvenmemize sebep oldu. Tabii en önemlisi de bizim bu konuda tecrübesiz olmamızdı. Bir gün patron bize ücretli bir aylık izin verdi-

ğini söyledi. Biz kuşkulunarak sendikaya gittiğimizde sendika bize «Siz bir ay sonra işe başlayın. Patron fabrikayı kapatsa bile sizi o şirketin diğer fabrikalarına aldırırız» dedi. Bir ay sonra fabrikaya gittiğimizde patron bizi işe almaya gücü olmadığını söyleyerek bizi işten çıkardı. Sendika ise hâlâ «bekleyin sizi işe aldırırız» diyordu. O günden bu yana 7 ay geçti hâlâ değişen bir şey yok.

Kartal'dan bir işçi

37 GÜN AÇ KALDIK

25 Haziran 1975 tarihinde memleketim olan Turhal'da iken, Devlet Demiryolları Adana Hacıkirri Taşocakları müteahhidi İbrahim Can ve oğlu Hasan Can «sana bir yıl süreyle iş vereceğiz» diyerek, beni Hacıkirri istasyonunda bulunan bir çadıra getirdiler.

Burada çalışan 38 kişinin müteahhidi zorlaması ile be-

ni de Sosyal Sigortalar Kurumuna 9101069 sicil numarası ile kaydettik. Yevmiye olarak da 55 lira vereceklerini söylediler. Fakat aslında ilk 3 aylık maaşımızı 1700 lira olarak verdiler. Son üç ayda ise hiç para vermediler. Müteahhit bizi bedava çalıştırdı. Sonra kaçtı.

Memleketten gelirken eşimi ve çocuklarımı da getirmiştim. Bizi dağ başında bir çadıra oturttu. 37 gün aç ve susuz kaldık. Bizi günde 18 saat çalıştırdığı halde 55 lira yevmiye veriyordu. Durumu Adana Bölge Çalışma Müdürü lüğüne bildirdik, ama hiç kimse bizimle ilgilenmedi.

Çarım, çocuğum ve ben çalıştığımız yerden parasız pul suz yola çıktık. Yardımseven yurttaşların yardımıyla Ulukışla'ya geldik. Ama burada da hiç kimse bizimle ilgilenmedi.

Son olarak baş vurduğumuz Ulukışla Belediyesi, ilgi lileri ve Belediye saymanı Mem-Der şube başkanı Mehmet Bilen bizimle ilgilendi.

POLİS İŞÇİLERİ YILDIRMAK İÇİN ARTIK KAHVELERE BASKINLAR YAPIYOR

16 Aralık salı günü saat 15,30 sıralarında Feriköy Hamidiye caddesindeki Erzinan işçi kahvesine polis baskını oldu. O kahveye gidenlerin hepsi inşaat işçileridir. Hava yağmurlu olduğu için baskının olduğu gün işçilerin çoğu işe gidememişlerdi. Kahve tıklım tıklımdı.

İçden dört polis kahve kapısından içeri girer ve herhangi bir açıklama yapmadan, sorgusuz, sualsiz üstümüzü aradılar. Arama sırasında bir şey bulamadılar. Fakat olay çıkmadan dışarı çıkmak istemiyorlardı. Bir takım bahanelerle adam dövmeye başladılar. Örneğin askerden izinli gelmiş bir arkadaşımızın boyunu kısa gördükleri için «sen çocuksun» diye dövmeye başladılar. Arkadaş izin kağıdını

gösterip askerden izinli geldiğini, çocuk olmadığını anlattığı halde gene de dövmekten vazgeçemediler. Kahvede oturanlar polisin yaptığı haksızlığa karşı çıktılar ve arkadaşları dövmemelerini istedikler. Bunun üzerine polis, kahvede oturanlara geliş güzel saldırdı ve aramızdan altı kişiyi alarak karakola götürdüler. Orada insanlığa yakışmayacak şekilde dövmüşler.

Biz işçiler bu faşist baskıların sebebini çok iyi anlıyoruz. Bizi korkutarak, işkence ve hakaret ederek yolumuzdan caydırmazlar. Aksine bizi kuvvetlendirirler. Bu baskıların bize kadar inmesi bile kimin kimden korktuğunu ortaya koymaktan başka bir şeye yaramayacaktır.

İşçi Haydar Aydın

BORA yayınları

Agnes Smedley **ÇİN SAVAŞIYOR** ÇİN DEVRİMCİ SAVAŞINI ANLATAN ROMAN

İsteme Adresi: TÜR - DA
İstanbul: Cağaloğlu Yokusu, Saadet İşhanı Kat: 4 No: 405

20 TL

Karnımızı doyurdular. Biletlerimizi alarak bizleri mem leketimiz olan Turhal'a gön derdiler.

Bizler ne Ulukışla Belediye memurlarının yaptığı iyiliği unutacağız, ne de bizleri aç susuz Torosların başında yalnız bırakan müteahhit İbrahim'i.

O. Metin Şahin

ÇİN HALKINA SALDIRAN TARİK BUĞRA'YA CEVABIMIZ

Tercüman yazarı Tarık Buğra! Sen ve senin gibiler emperyalizmin, kapitalizmin, feodalizm ve faşizmin çarkını Türkiye emekçilerinin sırtın da döndürebilmek için devamlı anti-demokratik anti-komünist propaganda yapıyorsunuz, yazıp çiziyorsunuz. ...

Tercüman'ın 21 Aralık 1975 tarihli yurt dışı baskısında, Petkim - Petro Kimya genel müdürünün, işçilere bir bayram 'hediyesi' olarak Sümer bank yayınlarından bir kitap (Kızıl Çin'den Nasıl Kaçtum?) dağıttığı yazıyordu. Tarık Buğra işçilerin bu olaydan hoşnutsuz olmasına kızıyor ve yurtsever işçilere saldırıyor. Tabii ki, işçiler, yıllardır kanlarını emen, onları kudurmuşcasına sömüren patronların anti-komünist propagandalarını protesto edeceklerdir. Faşistlerin saldırdıkları Çin Halk Cumhuriyeti'ni, başında Mao Zedung'un bulunduğu yiğit Çin halkı milyonlarca kardeşinin kanı ve canı pahasına kurdu. Japon istilacıları ve hain Çan Kay-şek'e karşı kazanılan zaferlerle kurulan demokratik iktidar, sosyalizmin inşasında yeni yeni zaferler kazanarak ilerlemektedir.

Türkiye'deki Çan Kay-şek bozuntuları da işçi sınıfımızın önderliğinde kurulacak demokratik halk iktidarını engelleyebilmek için her türlü çareye başvurmaktalardır. Faşistlerin laf beliliği ve sahtekarlığı emekçilere sökmüyor. Biz Türkiyeli yurtsever işçiler haykırarak şunu söylüyoruz:

Bizler bir avuç döviz karşılığı Avrupa emperyalistlerine satılan ücretli köleliği, üçüncü sınıf insan olmayı reddediyoruz! Yurt dışındaki milyonlarca emekçi bir döviz makinası değildir. Söke'den Salmanıpak'a kadar Türkiye'deki bütün köylü mücadelelerinin, işçilerin, gençliğin ve bütün yurtseverlerin mücadelelerinin bir parçasıyız ve milli demokratik devrimimizi yapmadan ezilmekten kurtulamayacağımızı biliyoruz.

HALKIN SESİ dergisi yoluyla faşistlerin ve revizyonistlerin sosyalist Çin'e ve halkına karşı giriştikleri saldırıları protesto ediyoruz. Biz emekçiler, Çin halkına karşı sıcak sevgi ve saygılarımızı belirtir, proleter devrimci selamlarımızı iletiriz.

Paris'ten Bir İşçi

HER BASKI DİRENİŞİ DOĞURUR

İşçi sınıfı, işbirlikçi patronların ve faşist Milliyetçi Cephe Hükümetinin yoğun saldırısı altındadır. İşçi düşmanı MC Hükümeti, bozuk düzenin buhranını emekçilerin sırtına yıkmaya çalışıyor. İşbirlikçi patronlar, artan sanayi maliyetlerinin acısını işçi sınıfından çıkartmaya çalışıyorlar. MC iktidarı, büyük patronların işçi ücretlerini dondurma ve sendika hürriyetini daha da kısıtlama planlarını uygulamaya koymuştur.

İŞÇİ MÜCADELESİ HER YERDE BASKI VE SALDIRI ALTINDA

Patronlar, iş güvenliğini tamamen yok etmişlerdir. Her yerde atılacak işçilerin listeleri çıkarılmaktadır. İşçilerin sendika seçme özgürlüğü için verdikleri mücadele, faşist zorbalardan saldırısına uğramaktadır. Fabrikalarda faşist komandolar patronların milis gücü olarak beslenmektedir. Tarih ve Seydişehir'de işçilerin üzerine bunlar saldırmışlardır.

Urfa'da İtalyan Boru Hattı şantiyesinde çalışan işçiler hakkında, kanunsuz direniş yaptıkları gerekçesiyle dava açıldı. Tarsus'ta Tuğla Fabrikasında direnişe geçen işçilerden 7'si tutuklandı. 80 gündür direnişte bulunan ve sendika seçme özgürlüğü için mücadele eden Şahsuvar işçilerinden 3'ü ve bir sendikacı tutuklandı. İstanbul Elka işçilerinin grev çadırına grev kırıcılar tarafından saldırılar düzenlendi. MC Hükümetinin baskıları sonucu Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun, referandumu kanunsuz ilan eden kararı da, işçi sınıfının haklarına karşı girişilmiş saldırının bir parçasıdır.

MC HÜKÜMETİ, GREV HAKKINI PARÇA PARÇA GASPEDİYOR

Sosyal Sigortalar Kurumu'na bağlı işyerlerindeki 30 bin işçinin haklarına karşı girişilmiş olan saldırı ise, işçi düşmanı MC iktidarının niyetini daha açık bir şekilde ortaya koymuştur. MC iktidarı, işçi sınıfının grev hakkını parça parça gaspetmeye girişmiştir. 400 bin işçiye karşı planlanan, işçi-memur ayrımı yoluyla grev hakkını gaspetme oyunu, ilk olarak, SSK işçilerine karşı uygulanmaya başlanmıştır. Eğer bu alanda başarı kazanırlar, işçilerin mücadelesini bastırabilirlerse, diğer alanlarda da aynı oyunu oynayacaklardır.

MC iktidarının bu kanunsuz uygulaması üzerine direnişe geçen SSK işçilerinden 1400'ü işten çıkarılmıştır. İşten atılan bu 1400 işçinin listelerinin önceden hazırlandığı bilinmektedir. Direniş sırasında bulunan işçilerin de direnişe katıldıkları gerekçesiyle işten çıkarılmaları, bunu açıkça ortaya koymaktadır.

TÜRK-İŞ'İN SENDİKA AĞALARI MC HÜKÜMETİYLE ELELE

MC iktidarının SSK işçilerine karşı giriştiği bu saldırılar karşısında Türk-İş'in sendika ağaları, faşist iktidarın yanında yer alarak bir kere daha sarı yüzlerini gösterdiler. Türk-İş'in temsilcileri, işçileri memur sayan SSK kararında, MC Hükümeti doğrultusunda oy kullandılar. Ayrıca Türk-İş'in sendika ağaları, SSK işçilerinin direnişini kanunsuz ilan ederek, MC iktidarıyla işbirliği halinde olduklarını ortaya koydular. Daha sonra, Sağlık-İş'in hakim olduğu işyerlerinde direniş destekleyeceklerini açıklamaları ise, işçi sınıfının öfkesi karşısında sahtekarlık yapmaktan başka bir anlama gelmemektedir.

Türk-İş'in sendika ağalarının, uzun süreden beri patronların ve işbirlikçi iktidarların yanında olduklarını ve geçimlerini işçi haklarını satarak sağladıklarını, işçi sınıfımızın büyük çoğunluğu görmüştür. İşçi sınıfı, Türk-İş'in

sendika ağalarını mahkum etmiştir. Son olaylar, bu mahkumiyetin bizzat Türk-İş yöneticileri tarafından tasdikinden başka bir şey değildir.

REVİZYONİSTLERİN DİRENME DEĞİL, DİLENME SİYASETİ

DİSK'in başına çöreklenmiş bir avuç revizyonist sendika ağası ise, SSK işçilerinin mücadelesini bastıran bir politika izlediler. Onlar, bir yandan işçi haklarından yana gözükürken, bir yandan da mücadeleyi yatıştırdılar. MC iktidarından «merhamet» dilendiler. İşçi mücadelesini gemlediklerini göğüslerini gererek ilan ettiler.

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, daha direnişler başlamadan önce, işçilerin anayasal haklar için mücadeleye atılmalarını nasıl gemlediklerini ve kontrol ettiklerini şöyle itiraf ediyordu:

«Bu anayasa dışı karara karşı anayasadan doğan haklarını kullanabilmeleri açısından işçiler üzerindeki sendikal kontrolü kaldıracağız.» (Ayrıntılı Haber, 26. 12. 1975)

Böylece DİSK'in bir kısım yöneticisi, SSK işçilerinin mücadelesini yönetmek bir yana önlediklerini ve kontrol altında tuttuklarını ortaya koymuş oldular.

Diğer yandan revizyonistler, işçi mücadelesini yatıştırmak için MC iktidarının karşısında «dilenme politikası» uyguladılar. MC iktidarını insafa gelmeye ve SSK Müdürler kurulu karşısında aciz kalmamaya davet ettiler. Sosyal-İş Sendikası Başkanı Özcan Keskeç, şöyle diyordu:

«Hükümet temsilcileri ile SSK yöneticileri Hükümet görüşüne ters düşmüşlerdir. Onları görevden alıp değiştirmediklerine göre Hükümet acizdir ve istifa etmelidir.» (Ayrıntılı Haber, 4. 1. 1976)

Yani revizyonistlere göre, «aslında Hükümet işçilerin karşısında değil, işçilerden yana, ama aciz!» Bu, revizyonistlerin, Hükümetle uzlaşma ve işçilerin gerçek düşmanlarını gözlerden saklama çabalarından başka bir şey değildir.

DİSK'in başına çöreklenen bir avuç revizyonist sendika ağası, bununla da kalmadılar. Onlar, yaşama mücadelesi veren SSK işçilerinin direnişinin en yüksek noktasında ve kamuoyunun desteğinin en fazla sağlandığı, Hükümetin en fazla gerilediği bir sırada, direnişleri tek tek bitirerek grev kırıcılığı yaptılar. Hükümet, revizyonistlerin grev kırıcılığından yararlanarak 1400 işçiyi işten atabildi. Direniş güçlü bir şekilde sürdürülse ve işçilerin birliği bozulmasaydı, Hükümet buna asla cesaret edemeyecekti.

KALDIRIKLARI TAŞI KENDİ AYAKLARINA DÜŞÜRECEKLER

Her saldırı, karşısında mutlaka bir direniş doğurur. Faşist MC iktidarı, işçi sınıfını daha fazla sömürmek için onun haklarına saldırırken, direniş kendi eliyle yaratıyor. Bütün bu baskı ve zulüm, geniş işçi kitlelerinin mücadeleye atılmasına yol açacaktır.

Saldırılar, baskılar, işten atmalar işçileri yıldırmayacak, tersine çelikleştirip mücadeleye sevkedecektir. Mücadele, işçi sınıfını arkadan hançerleyen sendika ağalarını ve revizyonistleri açığa çıkaracak, işçi kitlelerinin, revizyonistlerin gerçek yüzlerini görmelerini sağlayacaktır.

Önümüzdeki yakın zamanda, işçi kitlelerinin daha şiddetli mücadelelere atılacağını göreceğiz. Görevimiz, bu mücadeleleri, yükseltmek ve doğru hedeflere yöneltmektir. Bugün yapmamız gereken, mücadeleyi yükseltmek için, işçi sınıfı içinde yayılmaya çalışılan dağınıklık ve yulgunluğu yenmek, faşistleri ve revizyonistleri azami ölçüde tecrit etmek, MC iktidarının saldırısına karşı işçi kitlelerinin direnişini örgütlemektir.

Tabandaki işçi, sendikana sahip çık!

Devrimci işçiler, yükselen işçi mücadelesinin en ön safına!

HALKIN SESİ

"İşkencecilerin İğrençliğini faşistlerin suratına fırlattığım için cezalandırıldım"

20 ay mahkum olan eski polis memuru Mehmet Pekşen, Ankara cezaevinden yazıyor:

Ben 1974 yılında Yeni Ortam gazetesinde «Ben Bir İşkenceci İdim» başlığı altında işkence anılarını yazan eski Siyasi Polis Mehmet Pekşen'im. 25 Ağustos 1975 günü Ankara'da yapılan bağımsızlık yürüyüşüne bir halk bireyi olarak katılmışım. Yalan-cılığı, utanmazlığı ve sıkılmazlığı, taşıdıkları yoz ideoloji ile bağdaştıran toplum polislerinin sivil istihbarat kurumundan Sezai Demirel isimli polis memuru, Ankara Koleji önünde miting dağıldığı sırada üzerime atladı ve beni sürükleyerek, toplum polisi otobüsüne bindirdi.

Sezai Demirel, arkadaşlarına «Bu kanı bozuk... çocuğu, teşkilatımızın yüz karası, polis arkadaşlarım işkence etti diye yazan, teşkilatımızın haini Mehmet Pekşendir» dedi. Beni otobüsün ortasına yüzü koyun yatırdılar. Copularla vurdular ve tekmelediler. Ağzım burnum kan içindeydi.

İlk götürüldüğüm Cebeci karakolunda bana dayak atmanın tadına varmak için bütün polisler sıraya dizildiler. Daha sonra Demirlibahçe polis karakoluna götürüldüm. Gece yarısı buradan alınarak, Emniyet Müdürlüğü'nün 6. katının 11 numaralı hücremine bu sefer sanık olarak girdim.

Burada Ümit Erdal'ın işkence mangasındaki bir kısım elemanlardan, eski arkadaşlarım Rifki Dilaver, Osman Beylan, Hüseyin Karagöz, Ziya Ali Armağan, Hasan Dal, Ali ve Kemal'in küfürleriyle karşılaştım. Hücremde üç gün boyunca daha önce işkence ettiğim insanların durumunu yaşadım. Ekmeğini insan kanına banan işkence uzmanları tam-kadro iş başındaydılar. Benim «Ne Amerika Ne Rusya» miting ve yürüyüşüne katılmam, polisin eline geçmiş bir fırsattı. DGB'nin düzenlediği bu yasal miting ve yürüyüşte «Katil İktidar» diye bağırarak hükümete ve polislere hakaret etmişim. Bu yüzden

hakkımda dava açıldı.

Anayasaya ters düşen Devlet Güvenlik Mahkemesine, yine Anayasaya aykırı olarak benim hakkımda gizli yazılar gönderildi. Savcı Yüzbaşı Atilla Ülkü, hakkımda düzenlenen düzmece raporlara, zabitlara, gizli yazılara dört elle sarıldı. Mahkeme heyeti, bile bile lades örpeği bana 20 ay hapis, 6 ay 20 gün polis gözetimi cezası verdi. Gerçekte bana verilen ceza gördüğüm, duyduğum işkenceleri yazmamandı. Ankara'da yapılan işkencelerin yüzde birini, Emniyet Müdürlüğü 6. katında yapılan işkencelerin iğrençliğini, faşizmin yandaşlarının suratına fırlattığım için cezalandırıldım. Yazılarımdan bir yıl sonra.

Siyasi polisliği bıraktığımda, Marksizm-Leninizmi bilmiyordum. Tanık olduğum işkenceler, bende önce faşizme karşı nefreti, sonra mücadele isteği uyandırdı. İşte benim mahkum olmamın asıl nedeni budur. Yapılanların yanlarına kalmaya-çağına ve halkımızın bütün bunların hesabını bir gün soracağına her gün daha çok inanıyorum.

Bugün şunu da çok iyi bilmekteyim: Ülkemiz ABD emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileri tarafından sömürülmektedir. Ve işbirlikçi hükümetler Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı da teslimiyetçiler. Bugün bana yapılanlar iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı mücadelenin gerekliliğine olan inancımı daha da pekiştirdi. Faşist zulme sünger çekilemez. Halkımız işkencecilerden hesap soracaktır. Kahrolsun ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmi.

Eski Siyasi Polis Memuru
Siyasi Mahkum
Mehmet Pekşen
Ankara Merkez Cezaevi 9. Koşu

Batı Trakya'daki Türk azınlığı TÜRKİYE VE YUNAN

Bu sayımızda Yunanistan'daki Türk azınlığından gelen bazı yazı ve belgeleri yayınlıyoruz. Bu yazı ve belgeler birçok gerçeği ortaya sermektedir.

Bu belgeler, bize, Türk ve Yunan halklarının hiç bir zaman birbirinin düşmanı olmadığını, ortak düşmanları olan iki süper devlete, faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı omuz omuza mücadele edebileceklerini göstermektedir. Türk azınlık devrimcilerinin bildirisini bu bakımdan son derece öğreticidir.

Kahrolsun millî azınlıklara zulüm yapanlar!

Yaşasın Türk ve Yunan halklarının kardeşliği!

Yaşasın iki ülkenin ve halklarının iki süper devlete karşı birliği!

TÜRK VE YUNAN HALKLARI ARASINDAKİ DÜŞMANLIĞI KÖRÜKLEYENLER AYNI ZAMANDA FAŞİST YUNAN CUNTASIYLA İŞBİRLİĞİ YAPTILAR

Kürt halkı üzerindeki ağır milli baskı karşısında kılını bile kıpırdatmayan, Türkiye basınındaki gerici-ler, Batı Trakya Türk azınlığı üzerindeki milli baskı karşısında yaygara koparıyorlar. Böylece bir yandan Yunan düşmanlığı tohumlarını suluyor, öbür yandan faşizmin hizmetine sokulmuş sahtekarları, Türk azınlığının temsilcileri ve milli baskıya karşı mücadele eden kişiler gibi tanıtarak Türkiye halklarını aldatmaya çalışıyorlar.

Türk azınlığının yarım yüzyılı aşkın tarihi, milli baskı altında ezilişin tarihidir. Türk azınlığı yalnız Yunan hakim sınıfları tarafından ezilmekle kalmadı. Onların hizmetine giren milliyet ve din bezirgani, anti-komünist, hain ve sahtekar güru

hun baskısına da maruz kaldı.

Türkiye halklarının anti-emperyalist Milli Kurtuluş Mücadelesine ihanet edip B. Trakya'ya yerleşen Hafız Reşat grubu, Yunan hakim sınıflarının en gerici kesiminin uşaklığına koşuldu. Onlar, Mustafa Kemal'e küfre derken aslında, dün olduğu gibi bugün de, Türkiye halklarının Milli Kurtuluş Mücadelesine küfrediyorlar. Onların başlarındaki sarık hain yüzlerini gizleyememiştir.

Amerikancı faşist cuntanın iktidarı gassetmesiyle birlikte Türk azınlığının sözümona bazı ileri gelenlerinin de yüzlerindeki «milliyetçilik» maskesi düştü.

Faşist cuntanın tam güvenine sahip Şevket İskeçe, Cemaat Başkanlığına getirildi. O, bu görevde, vakıf

★ AYDINLIK

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

BATI TRAKYA TÜRK AZINLIĞI DEVRİMCİLERİNİN TÜRK AZINLIĞINA VE KARDEŞ YUNAN HALKINA ÇAĞIRISI

Halk ve milliyet düşmanı eli silahlı amerikan uşak faşist junta Türk azınlığına ve kardeş Yunan halkının ortak baş düşmanıdır. Türk azınlığının kurtuluşu, ortak baş düşmana karşı ortak devrimci mücadeleyle gerçekleşecektir. Amerikan emperyalizmi, yurdumuzdaki çıkarlarını daha sağlamlaştırmak ve Yunanistan halkının gelişmeye başlayan anti-emperyalist mücadelesini bastırabilmesi amacıyla ülkemizde faşist teşkilatı kurdu. Bunun sonucu olarak 21 Nisan/1967 de, faşist junta yurdumuz üzerine kara bir bulut gibi çöktü. Devlet iktidarını gaspeden faşist junta, kadere Yunan halkına ve Türk azınlığına eşit bir karşı-devrimci şiddetle saldırdı. Başta işçi sınıfına ORUVİ ve geniş halk tabakalarına demokratik hakları yasakladı. Her çok devrimci ve yurtseverci zindanlara tıktı ve sürgün etti. İşçi-köylü ve genç halk yığınlarını emperyalizmin, başta amerikan emperyalizmi ve yerli uşakları büyük parabalalarının ağır sömürü ve baskısına zincirledi. Yurdumuzu amerikan emperyalizminin bağı haline getirdi. Faşist junta Türk azınlığına da eşit görülmemiş bir karşı-devrimci şiddetle saldırdı. Azınlığımızın bir sıra demokratik ve anayasal haklarını silme terörüne zorla elinden aldı ve kabaca ayakları altında çiğnedi. Türk azınlığının öncülü sınıf vatandaşlar duruşuna elverişli İÇTE BÜTÜN BUNLARI, FAŞİST JUNTANIN NASİBİ BİR HALK VE MİLLİYET DÜŞMANI AMERİKAN UŞAKI İKTİDAR ÇİĞDÖĞÜNÜ AÇIĞA YURUTUR. Amerikan uşak faşist junta, halk ve milliyet düşmanı politikasıyla kardeş Yunan halkını ve Türk azınlığını ediyor. Bu nedenle faşist junta, kardeş Yunan halkının ve Türk azınlığının ortak baş düşmanıdır. Halkımızın derin tecrübeleri sonucu söylediği "BİRLİKTE KUVVET DÜĞAR" sözü, ortak baş düşmana karşı mücadelede biricik açık tutucudur. Türk azınlığının MİLLİ BASKI'ya karşı DEVRİMCİ MÜCADELECI BİRLİĞİ ne kadar sorunluysa, ortak baş düşmana karşı kardeş Yunan halkıyla da ORTAK DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ ne kadar sorunludur. BATI TRAKYA TÜRK AZINLIĞI DEVRİMCİLERİ, MİLLİ BASKI ve SÖMÜRÜ'ye karşı devrimci mücadelede Türk azınlığını kendi içinde birliğe ve ortak baş düşmana karşı kardeş Yunan halkını ve Türk azınlığını ORTAK DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİNE çağırır. YAŞASIN, TÜRK AZINLIĞININ MİLLİ BASKI ve SÖMÜRÜYE KARŞI DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ. YAŞASIN, TÜRK AZINLIĞININ KARDEŞ YUNAN HALKIYLA ORTAK BAŞ DÜŞMANA KARŞI ORTAK DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ. YAŞASIN, DÜNYA HALKLARININ SÖMÜRÜ ve EZGİYE KARŞI DEVRİMCİ MÜCADELE BİRLİĞİ. HERTÜRLÜ EMPERYALİZME, FAŞİZME ve SÖMÜRÜYE OLUM.

Batı Trakya Türk Azınlığı Devrimcileri

Mart 1972

TÜRK AZINLIK DEVİRCİLERİNİN BİLDİRİSİ

Yunanistan'daki Türk azınlığı içinde bulunan bir avuç gerici, Yunanistan'daki faşist cunta ile işbirliği yaparken, Türk azınlığının gerçek temsilcisi olan devrimciler ise en ağır şartlarda faşist cuntaya, karşı mücadele ettiler. Onlar, bir yandan cuntanın Türk azınlık üzerindeki milli zulmüne göğüs gererken, diğer yandan Yunan halkıyla omuzomuz, faşizme karşı savaştilar. Burada, Batı Trakya'daki Türk azınlığı devrimcilerinin halkı faşist Yunan Cuntasına karşı mücadeleye çağırın Mart 1972 tarihli bildirimlerinin fotokopisini yayınlıyoruz.

evrimcileri yazıyor

STAN HALKLARININ DÜŞMANLARI ORTAKTIR

mallarını ve gelirlerini çarçur etti. Peşkeş çekti. Faşist cuntaya tasmalı bir köpek gibi hizmet etti. Onun hain yüzünü görmeyen kalımadı.

Türk azınlığına kendilerini «milliyetçi» diye yutturmaya çalışan «Akin» ve «Azınlık Postası»nın da nasıl sahtekar «milliyetçiler» oldukları açığa çıktı.

«Azınlık Postası» faşizmin halka şiddetle saldırdığı, özgürlükten eser kalmadığı koşullarda yayın hayatına girdi, faşizmle uzlaştı. Ama o faşizmle uzlaşmakla yetinmedi, faşizmin hizmetine girmeyi «gerçekten zevkli bir görev» saydı.

«Akin» gazetesinin, faşist diktatörlüğün saldırsı dışında bırakılması, onun da faşizmle uzlaştığını gösterdi. O da faşizmle uzlaşmakla yetinmedi. Faşizme boyun eğmeyen kardeş Yunan halkının, cuntaya karşı

73 Kasım ayaklanmasına «anarşistler» diye saldırarak, nasıl kraldan fazla kralcı olduğunu kanıtladı.

Gerek «Azınlık Postası», gerekse «Akin»in «milliyetçilikleri» sahtekârlıktan başka bir şey değildir. Onlar, dün olduğu gibi bugün de, Türk azınlığını milli baskı yaparak ezen Yunan hakim sınıflarının hizmetindedirler.

Türk azınlığının, hakim sınıfların hizmetindeki bu milliyet ve din bezirgâni, anti-komünist, hain ve sahtekâr güruh içinden yapacağı bir seçim yoktur. Türk azınlığı, milli baskıya karşı ve haklarının savunulması mücadelesinde hem kendi içinde bu hain ve sahtekâr güruha karşı birlik olmalı, hem de Amerikan ve Rus emperyalizmine ve onların uşaklarına karşı mücadelede kardeş Yunan halkıyla birleşmelidir.

A. Ömeroğlu

Azınlık Postası

Azınlığımızın Bağımsız Haftalık Gazetesidir

Perşembe 30 Kasım 1972

Yıl : 6

KURULUŞ TARİHİ : 1967
Sahip ve Müdürü : SALAHADDİN GALİP

Sayı : 157

1.50 DRAHMİDİR
23 - 677BAŞBAKANIN VALİLERLE KONUŞMASI
MÜNASEBETİYLE

Eğer kabul buyurulursa, bu konuda bir basın organı olarak size yardım etmek bizler için gerçekten zevkli bir görev olacaktır.

size her an yardıma hazır olduğumuzu da ayrıca belirtmek isteriz.

İşte Yunan faşistlerine hizmet arzeden gerici «Azınlık Postası»nın başlığı ve yazdıkları.

ASIM HALILOĞLU
Kısa Mesaj Editörü
HASAN HATİPOĞLU
Marekese İstasyonu'nda
Telefon: 225 - 86
(KOMUTAN)

AKIN

ALIK, İQTİMAİ VE İDRBİ GAZETEDİR.

SALI
20
KASIM 1973

17 Nispetiye (Sayı: 888)

AYAKLANMALARA KARŞI YERİNDE TEDBİRLER
DURUMU NORMALE ÇEVİRDİ

Hükümet, ayaklanma hâlini alan anarşist hareketlere karşı 17 Kasım Cumartesi günü sıkı yönetim ilan etti.

Bilindiği gibi Atina'da geçen süren ve önce öğrenci istekleri şeklinde görünen öğrenci gösterileri yerine karşı bir ayaklanma hâline geldi. Sırtında anarşist öğrenci ve işçiler Atina'da Teknik Üniversitesi işgal ettiler, orobhanaları ve diğer tesisleri çeviren yolları kapadılar, istisimleri kestiler, patlatılar, vaktüler, anarşistleri kırın döktüler.

Yunanistan'da çıkan ve Türk azınlığını temsil ettiğini iddia eden «Akin» gazetesi, Kardeş Yunan halkının, faşist cuntaya karşı mücadelesini, aynı Türkiye'deki gerici gibi «anarşizmle» suçlamıştır.

YURTSEVERLER SESLERİNİ YÜKSELTİYOR

Babaeski Söz Gazetesi:
NE KOSİĞİN
NE KISSİNGER

«Dünya halklarının baş düşmanı iki süper devletten biri olan sosyal-emperyalist Sovyetlerin kıdemli papazı Kosigin dün ülkemizden ayrıldı. Bu Marksizm düşmanı papaz, akli sıra halkımızı aldatacağını sanarak ona beyaz mendil salladı. Koynunda gizlediği kara saplı hançeri halkımızın göremeyeceğini hesap ederek, dostluktan, kardeşlikten, barıştan söz açtı.

«Şunu iyi bil döne hain, biz yıllardan beri Türkiye halkı olarak Amerikan emperyalistlerinin ülkemizden defolup gitmesi için savaşıyoruz. Ve sen şimdi kalkmış dostluk teraneleri adı altında ülkemize sızmak istiyorsun. Amerika da aynı taktiği uygulamıştı. Ama halkımız emperyalizmin ne kadar iğrenç bir şey olduğunu biliyor artık. Eize işveler yapmakla faşist yüzünü gizleyemezsiniz. Halkımızla birlikte gerçek devrimciler olarak, proletarya olarak, Kosigin adını lanetleyiyoruz. İnaniyoruz ki, iki mikrop, emperyalizm ve revizyonizm yok edilmedikçe dünya halkları gerçek huzura kavuşamayacaklardır.

«Bütün devrimcileri revizyonizme karşı savaş-

(4 Ocak 1976 Cumhuriyet)

maya, üçüncü dünyanın yanında yer almamızı savunmaya çağırıyoruz.

«Ne Kosigin Ne Kissinger»

(30 Aralık 1975 - Sali)

HASAN YILMAER :

«Eski sömürü düzeni, geri kalmış ülkeleri hiç bir

biçimde kalkındırmamak, onları endüstrileştirmek tüm gereksinmelerini kendilerinden sağlamaktır. Bu anlayış artık eskimiştir. Devler artık kendi endüstriyel sistemlerini değiştirmişlerdir ve de bazı ülkelerin kalkınma yoluna girmelerini önleyemeyeceklerini anlamışlardır. Bu durumda yapacakları tek

şey bu ülkelerin kalkınma yön ve yöntemini kendilerinin çizmesine kalmıştır. Anlaşıldığına göre onlar da bu yola girmişlerdir.

«Türkiye de kendini zorlamakta, herşeye karşın gözle görülür bir gelişme göstermektedir. Artık Türkiye'yi bir kara tarım ülkesi olarak bırakmaya olanak yoktur. O zaman Türkiye'de endüstrileşme yolu açılacak ama bu endüstrileşme kendilerinin bırakmakta oldukları zor ve ağır bir endüstrileşme olacaktır. Yani onlar süper sanayiye, elektronik sanayiye geçerlerken, Türkiye ağır sanayide, zor ve sert ve üstelik de yine dışa bağımlı bir sanayileşme yoluna sokulacaktır.

«Sovyet kredi ve yardımıyla olsun, Amerikan kredi ve yardımıyla olsun yapılan budur. Aliminyum tesisleri, Demir-Çelik tesisleri kuruluşunun ardında yatan bir gerçek de budur.» (Politika, 2 Ocak 1975)

İSKENDERUN
DEMİR-ÇELİK'TE
VANTİLATÖR
BOZULURSA,
TAMİR BEDELİ
3 MİLYAR LIRA !

Sovyet kredisi ve Sovyet malzemesiyle, Sovyet uzmanlarının yönetiminde inşa edilen İskenderun De-

mir-Çelik tesislerinin aksaklıkları bir bir ortaya çıkmaktadır. 30 Aralık 1975 tarihli Cumhuriyet gazetesinin bildirdiğine göre, maden üretimine başlanmış bulunan «Cemile» adlı bir numaralı yüksek fırında, sadece bir tek vantilatör bulunmaktadır. Yedek Vantilatör yoktur. Bu durumda vantilatörün bozulması, fırındaki eriyik madenin donmasına yol açacak, fırının toptan yıkılıp yeniden yapılması gerekecektir. Bu işlemin bedeli ise 3 milyar liradır. Bu durumda Sanayi Bakanı Abdülkerim doğru, tesislerin açılmasının sorumluluğunu üstüne alamayacağını bildirmiş, ancak Demirel, halkımızın sırtından Sovyetlere 3 milyar lira daha ödemesi tehlikesi pahasına, tesisleri Kosigin ile birlikte işletmeye açmakta ısrar etmiştir.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, 6.5 milyar liraya çıkması öngörülen İskenderun Demir-Çelik tesislerini, şu ana kadar 9.5 milyar liraya maletmiş bulunuyorlar. Bu 9.5 milyar liranın 4.5 milyar lirası, Sovyetler Birliği'nden yapılan makina, teçhizat ve malzeme ithalatının bedelidir. Eğer vantilatör bozulur ve fırının yıkılması gerekirse, maliyet 12.5 milyar liraya yükselecektir.

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi organı **Halkın Gazetesi**, Çin Komünist Partisi'nin teorik organı **Kızıl Bayrak** dergisi ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun merkez organı **Kurtuluş Ordusu Gazetesi**, 1 Ocak 1976'da ortak bir yeni yıl başyazısı yayınladılar. Kapitalist ve revizyonist ülkelerdeki buhranların gitgide ağırlaştığı, Amerikan emperyalizmi ile Sovyet sosyal-emperyalizmi arasındaki şiddetlenen hegemonya mücadelesinin yeni bir paylaşım savaşı tehlikesini günbegün arttırdığı dünyamızda, başında Mao Zedung'un bulunduğu Çin Komünist Partisi önderliğindeki Çin halkının sosyalizmin kuruluşunda kazandığı büyük zaferler, bütün insanlığın er geç kavuşacağı büyük ve parlak geleceğe ışık tutuyor. Bu başyazının tam metnini aşağıda okuyucularımıza sunuyoruz. Ara başlıklar, okumayı kolaylaştırmak için dergimiz tarafından konmuştur.

"Cesaret ede hiç bir şey

1976 geldi. Bu gün, büyük önder Başkan Mao'nun 1965'de yazdığı iki şiirin, «Yeniden Çinkang Dağlarında» ve «İki Kuş (Bir Söyleşi)» şiirlerinin yayınlanmasına tanık oluyor. Bu iki parlak şiir, devrimci gerçekçilikle devrimci romantizmi çok güzel bir şekilde birleştiren sanatsal imgelerle, yurt içinde ve yurt dışında hüküm süren mükemmel durumu, «dünyanın altüst olduğu ve geçmişteki şeylerin değiştiği» durumu anlatıyor. Bu şiirler, «dokuz kat gökyüzündeki ayı ve beş denizin derinliklerine dalıp kaplumbağayı yakalayabilen» devrimci halkların yiğitliğini selamlıyor. Marksizm-Leninizmin mutlaka üstün geleceği, revizyonizmin ise yenilgiye mahkûm olduğu yolundaki tarih kanununu ortaya koyuyor. Başkan Mao'nun bu iki şiirinin yayınlanması, büyük siyasî ve güncel önem taşıyan bir olaydır ve ülkenin her yanında, halk için büyük bir esin kaynağıdır. Yeni yıla girdiğimiz şu anda, Başkan Mao'nun şiirlerini okur ve gözlerimizi geniş ülkemizde ve bütün dünyada hüküm süren devrimci fırtınalar üzerinde gezdirirken gururla doluyor ve yeni zaferler kazanmanın gerçek güvenini yükseltiyoruz.

SOSYALİST KURTULUŞUN HER ALANINDA KAZANILAN PARLAK ZAFERLER

«Bakin, bülbüller her yerde şakırken, kırlangıç da rakediyor.» Büyük Proleter Kültür Devrimi, Lin Biao'yu ve Konfüçyus'u Eleştirme Hareketi, Proletarya Diktatörlüğü Teorisini İnceleme Hareketi ve «Suların Kıyısında» Romanını Eleştirme Hareketi sayesinde Partimiz büyük bir canlılık içindedir, halkımız yüksek bir maneviyata sahiptir, ülkemiz serpilip gelişiyor ve proletarya diktatörlüğü her zamankinden güçlüdür. Yeni sosyalist olgular, ülkenin dört bir yanında alabildiğine boy atıyor. Bütün milliyetlerden halk, sebatla Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini inceliyor, bir yandan da sosyalist toplumda sınıflar, sınıf mücadelesi ve iki çizgi arasındaki mücadele konusundaki anlayışını, burjuva haklarını kısıtlamanın ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmenin gereği konusundaki uyanıklığını derinleştiriyor. Yaşlıların, orta yaşlıların ve gençlerin üçlü bileşimi, her kademedeki yönetici organlara canlılık kazandırmıştır ve proletarya devrimi dâvâsının milyonlarca halefi, başkan Mao'nun tesbit ettiği beş kıstas uyarınca kendilerini çelikleştirmektedir.

Devrimci edebiyat ve sanat cephesinde, çağdaş devrimci tiyatro eserlerinin yaydığı devrim, sosyalist edebiyat ve sanatta yaratıcı çalışmaların serpilip çiçek açmasını sağlamıştır. Eğitimde devrim, Başkan Mao'nun işaret ettiği yönde mücadele içersinde ilerliyor ve okulları proletarya diktatörlüğünün bir aracı haline getirme, hem sosyalist bilince sahip ve hem de kültürlü işçiler yetiştirme çabalarında yüz ağartıcı sonuçlar elde edilmiş bulunuyor. Sağlık çalışmalarındaki devrim, köylük bölgelerdeki doktor ve hastabakıcı sıkıntısının üstesinden geliyor. «Yalınayak doktorlar» gitgide olgunlaşıyor ve kooperatif sağlık sistemi daha da sağlamlaştırılmış bulunuyor.

Çok sayıda kadro, kol emeğiyle çalışmak ve yeniden inceleme yapmak üzere 7 Mayıs okullarına giderek, devrimi sürdürmenin gereği ve yeniden devrimci bir ruh ve atılım kazanmak konusundaki kavrayışlarını derinleştirmiştir. On milyonu aşkın okul mezunu geniş köylük bölgelere gitmiştir. Onlar buralarda devrim yapmada sebat ediyor ve gi-

derek gelişiyorlar. İşçi sınıfının yüksek öğrenim kurumlarına, orta ve ilk okullara ve üstyapıdaki diğer organlara girmesi, bu kuruluşlarda burjuva aydınlarının egemenliğine son vermiştir. İşçiler, köylüler ve askerlerden oluşan teorik kurulların meydana getirilmesi ve gelişmesi, sosyalist devrimi ideolojik ve kültürel cephelerde ilerletmektedir.

Tarımda, «Daçay'dan Öğrenme» kitle hareketi sağlıklı bir şekilde ilerliyor. Yüz milyonlarca insan harekete geçirilmiş ve bir milyon kadro tarım cephesinin en ön saflarına gitmiştir. Ülkenin her yanında, Daçay tipinde ilçeler kurma yolundaki devrimci atılım durmadan ilerliyor. Çin'de üstüste 14 yıl iyi mahsul elde edilmistir.

Fabrikanın yönetimine aktif olarak katılan işçiler, üretim planlarını tartışırken

Sanayide, «Daçing'den Öğrenme» kitle hareketi derinlemesine gelişiyor, bağımsızlık ve kendi gücüne güvenme şeklindeki devrimci ruhu alabildiğine geliştiriyor ve sanayi üretimini geçmiş düzeylerin üzerine çıkarıyor. Meslekî, bilimsel ve teknik personel, işçiler ve köylülerle bütünleşiyor ve herkese açık bir şekilde bilimsel araştırma yapıyor. Yeni bir suni peyk uzaya fırlatılmış ve bilim daha da ilerlemiştir. Dördüncü Beş Yıllık Planda, gayrisafi sanayi ve tarım üretimi için tesbit edilen hedeflere başarıyla ulaşılmıştır. Ülkemizde fiyatlar istikrarlı, piyasa canlıdır ve halkın hayat seviyesi giderek yükselmektedir.

Bütün bunlar, bugünün geçmiş kadar iyi olmadığı yolundaki aldatmacayı güçlü bir şekilde çürütüyor. Bütün bunlar, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisi, Büyük Proleter Kültür Devrimi ve Lin Biao'yu ve Konfüçyus'u Eleştirme Hareketi için büyük birer zaferdir.

SOSYALİST TOPLUMDA SINIF MÜCADELESİNİ ESAS HALKA OLARAK KAVRAMAK

Başında Başkan Mao'nun bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliği altında bütün Parti, bütün ordu ve bütün ülkenin her milliyetten halkı, yeni yılda Partinin temel çizgisine bağlı kalmalı, proletarya diktatörlüğü teorisini ciddiyetle incelemeli, sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramalı, Başkan Mao'nun önemli talimatlarını uygulamaya devam etmeli, sosyalist devrimi üstyapının bütün alanlarında ilerletmeli, istikrarı ve birliği yükseltmeli, sosyalist tarım ve sanayinin ve bütün ekonominin gelişmesini hızlandırmalı ve proletarya diktatörlüğünü daha da sağlamlaştırmak için çaba harcamalıdır.

Başkan Mao bize şunu öğretmiştir : «Sınıflar ve sınıf mücadelesini asla akıldan çıkarmayın.» Son zamanlarda Başkan Mao bize şunu da öğretmiştir : «İstikrar ve birlik, sınıf mücadelesini tatil etmek anlamına gelmez. Sınıf mücadelesi esas halkadır ve her şey ona dayanır.» Sınıf mücadelesini esas halka olarak kavramak : Bu, son yirmi küsur yıl içinde Başkan Mao'nun, Partimize önderlik etmede ve sosyalist devrimi gerçekleştirmede temel teorisi ve pratiği olmuştur.

Başkan Mao'nun 1965'te Liu Şao-ci'nin revizyonist çizgisini eleştirirken işaret ettiği gibi, «Sınıf çelişmeleri, proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesi, bütün geçiş dönemi boyunca vardır. Partimizin son yedi küsur yıldır süregelen bu temel teori ve pratiğini unutursak, yolumuzu şaşırırız. Bu tarihi tecrübelerle dolu yıllar, sınıf mücadelesini esas halka olarak kavrama ilkesini reddetmenin ya da tadil etmenin (revizyondan geçirmenin) teoride ve pratikte mutlaka hatâlar yapılmasına yol açacağını göstermiştir.» İki çizgi arasındaki mücadele Marksizmin mi revizyonizmin mi uygulanacağı meselesi, iki sınıf ve iki yol arasındaki mücadeleyi Parti içersindeki bir yansımasıdır. Son zamanlarda eğitim cephesinde yayılan, doğru fikirleri ortadan kaldırmaya yönelik sağ sapmalar, burjuvazi adında proletaryanın karşısına dikilen revizyonist çizginin açık bir ifadesidir. Bu, sosyalist toplumda sınıf mücadelesinin uzun ve zorlu olduğunu ve kimi zaman çok keskinleştiğini bir kez daha göstermiştir. Biz temkinliliğimizi sürdüreceğiz, burjuvaziye karşı mücadelemizde sebat edecek ve esas halkayı, sınıf mücadelesini bir an olsun unutmayacağız. Ancak esas halka kavrandığı zaman, her şey yerli yerine oturur.

Lenin, siyaseti ekonomiyle aynı kefeye koyma yolundaki görüşü eleştirirken şöyle demişti: «Siyasetin ekonomiye galebe çalması zorunludur. Bunun

BORA
yayınlari

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN TEORİSİ VE UYGULAMASI

Sosyalist toplumda sınıflar ve sınıf mücadelesi var mıdır? Kapitalizme geri dönüş mümkün müdür? Bu tehlikenin kaynağı nedir?

Sosyalist toplumda, mülkiyet ilişkilerinin dönüşümü ile insanlar arasındaki ilişkilerin ve üstyapının dönüşümü arasındaki ilişki nedir? «Burjuva haklarının kısıtlanması» ne demektir? Fabrika ve kollektif çiftlik yöneticileri içinden, eski hakim sınıflardan farklı bir yeni burjuvazi türeyebilir mi? Bürokrasi tehlikesi nasıl önenebilir?

Çin devlet örgütlenmesinin temel ilkeleri, Çin'de yurttaşların temel hak ve görevleri, azınlık milliyetlerinin durumu nedir?

Bu soruların cevabını, MARKS, ENGELS ve LENİN'in proletarya diktatörlüğü konusundaki temel görüşlerini, Çin Komünist Partisi önderlerinden CANG CUN-ÇIAO ile YAO VEN-YUAN'ın iki önemli yazısını ve ÇHC Dördüncü Millî Halk Meclisi'nin belgelerini içeren bu kitapta bulacaksınız.

98 sayfa, 750 kuruş
İsteme Adresi : TÜR-DA

Pr. Kazım İsmail Gürkan cad.
Cağaloğlu Hamamı sok. No: 4
Cağaloğlu — İSTANBUL

sen yükseklere tırmanmaya üç gelmez bu dünyada"

ksini iddia etmek, Maksizmin arabesini unutmak
lemek olur.» Siyaset nedir? Lenin şöyle diyor:
Siyaset, sınıflar arasında bir mücadele demektir.»
Bir kimse esas halkayı, sınıf mücadelesini unuta-
cak olursa, o kör, ham ve kafası bulanık bir dev-
rimci olur ve sosyalist yönelmeden kopar.

YENİ SOSYALİST OLGULARA KARŞI TAKINILACAK TAVIR MESELESİ

Büyük Proleter Kültür Devriminin nasıl değer-
lendirileceği, bugün iki sınıf, iki çizgi ve iki yol ara-
ndaki mücadelenin yoğunlaşmış bir yansımasıdır.
Partinin hem Dokuzuncu, hem de Onuncu Kongre-
ri, Büyük Proleter Kültür Devrimini tam olarak
değerlendirdi. Bu büyük devrimi onaylamak ya da
reddetmek, özünde, bir yanda sürekli devrim ile
bür yanda geriye dönüş ve gerileme arasındaki
mücadeledir. Bu mücadele uzun bir zaman devam
edecektir. Kadrolarımız proletarya diktatörlüğü teo-
sisini incelemeye devam etmeli, «Suların Kıyısında»
amanını eleştirmeyi sürdürmeli, Başkan Mao'nun
Büyük Proleter Kültür Devrimiyle ilgili talimatlarını
deniden incelemeli, sosyalist toplumda baş çalışma-
nın proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme ol-
duğu gerçeğini derinlemesine kavramalı, bu iki sı-
f ve aralarındaki sınıf mücadelesi ve sosyalist
devrimin niteliği, hedefleri, görevleri ve geleceği
konusunda derin bir kavrayışa sahip olmalı ve Par-
nin sosyalizm tarihi dönemi için temel çizgisini ve
siyasetini bilinçli bir şekilde kavramalıdır. Bir kim-
se, ancak bu şekilde Büyük Proleter Kültür Dev-
mi, kitleler ve kendisi hakkında doğru bir tavır
takınabilir. Liu Şao-çi ve Lin Biao'nun karşı-dev-
rimci revizyonist çizgilerini, kapitalist eğilimleri ve
burjuva hakları ideolojisini eleştirmeye devam et-
mek, Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferinin
gürünlerini savunmak ve geliştirmek esastır.

Bu devrim karşısında alınacak doğru tavır, sos-
yalizm altında ortaya çıkan yeni olgular karşısında
doğru bir tavır almayı gerektirir. Yeni sosyalist ol-
gular, proletaryanın burjuvazi üzerindeki zaferinin
meyvalarıdır. Bunlar, yüz milyonlarca insanın
büyük ve hayati keşifleridir. Bunlar burjuva hakları
her alanda kısıtlar ve toplumsal gelişmenin ge-
nel akımını, sosyalizmin ve komünizmin kaçınılmaz
sonuçları olarak kapitalizmin yerini alacağını yansıtır.

Başkan Mao şöyle demiştir : «Yeni şeyler, ge-
çerken her zaman güçlükler ve engellerle karşılaş-
tır. Gerçek kahraman kitlelerdir. Komünist Par-
sinin her üyesi ve her devrimci, yeni devrimci ol-
ulan canla başla desteklemelidir.» Yeni olguların
bir gelişme sürecinden geçmek zorunda olduğuna,
belli eksiklikler barındırabileceklerine işaret edilme-
dir. Bunlar karşısında olumlu bir tavır takınmalı
ve başarılarını bütünüyle onaylama temelinde on-
ları mükemmelleştirecek tedbirler almalıyız. Hiç bir
şeyde bir burjuva efendisi gibi davranmamalı, on-
ları kestirip atan bir tavırla kinamamalı ve itici dav-

ranmamalıyız. Hele ard niyetleri olan düşman kim-
selerin yeni şeyleri boğma çabalarının peşine asla
takılmamalıyız. Sınıf mücadelesini esas halka ola-
rak kavramalı ve eğitimde, sanat ve edebiyatta ve
sağlık çalışmalarında devrimi sürdürmede, bütün
cephelerde mücadele-eleştiri-dönüşüm hareketini
yürütmede iyi bir şekilde çalışmaya devam etme-
liyiz.

ÇİN HALKININ ÖNÜNDEKİ GÖREVLER

Büyük Proleter Kültür Devrimi, ülkemizdeki
toplumsal üretici güçlerin gelişmesinde büyük bir
itici güçtür. 1976, ekonomimizin geliştirilmesi için
Beşinci Beş Yıllık Planın ilk yılıdır. Devlet planını
gerçekleştirmek ve aşmak için çaba harcanmalıdır.
Ülkemizi bağımsız bir şekilde, insiyatifi kendi eli-
mizde bulundurarak, kendi gücümüze güvenerek,
zorlu bir çalışmayla, gayretle ve tutumlulukla inşa
etmede ısrar etmek; «devrimi kavramak, üretimi
ve diğer çalışmaları ilerletmek, savaşa karşı hazırlı-
ğı yükseltmek» ilkesini uygulamaya devam etmek;
sosyalizmi inşa etmede vargücümüzle ileri atıl-
mak, yüksek hedefler seçmek ve daha büyük, da-
ha hızlı, daha iyi ve daha iktisadi sonuçlar elde
etmek, milli ekonomiyi ilerletmek zorunludur.

Tarımda «Daçay'dan Öğrenme» kitle hareketini
derinleştirmeye devam etmeli ve tarımı geliştirmek
için harcanan muazzam çabalarda Partiyle birlik-
te yerimizi alarak ülkenin her yanında Daçay tipi
ilçeler kurulması için çalışmalıyız.

Anşan Demir-Çelik İşletmesinin tüzüğüne bağ-
lı kalmalı, sanayide «Daçing'den Öğrenme» kitle
hareketini derinleştirmeye devam etmeli ve sana-
yinin gelişmesinde kendi payımıza düşeni yapma-
lıyız.

İster sanayide, ister tarımda, ister başka her-
hangi bir çalışma alanında olsun, sınıf mücadelesini
esas halka olarak kavramak, kitlelere güvenmek,
araştırma ve inceleme yapmak, tecrübeleri değer-
lendirmek ve kendine özgü durumları kavramayı iyi
bir şekilde başarmak gereklidir.

Partimizin önderliği, dâvâımızın zafere ulaşma-
sının temel teminatıdır. Her kademedeki Parti ko-
miteleri önderliklerini güçlendirmeli, incelemeyle
yakından ilgilenmeli, kadroları eğitmeli ve yetiştir-
meli ve Başkan Mao'nun devrimci çizgisini, ilkeleri-
ni ve siyasetlerini ciddiyetle uygulamalıdır. Eği-
tim cephesindeki büyük tartışma, çeşitli kademe-
lerdeki Parti komitelerinin önderliğinde yürütülme-
lidir. Savaşçı gruplar örgütlenmemelidir. Tabiatı
gereği farklı olan iki tür çelişme (halkla düşman
arasındaki ve halkın kendi içindeki çelişmeler —
Halkın Sesi'nin notu) arasında kesin bir ayırım
yapılmalı ve bunlar doğru bir şekilde ele alınma-
lıdır. İdeolojide berraklık sağlamak ve Marksizm ile
revizyonizm arasında açık bir ayırım çizgisi çekmek
bakımından, iki çizgi arasındaki mücadelede bu

«doğru» ve «yanlış» sorunları tartışma yoluyla çö-
zülmelidir. Hata yapmış olan yoldaşlara gelince,
«gelecekteki hataları önlemek için geçmiş hatalar-
dan ders çıkarmak» ve «hastayı kurtarmak için
hastalığı tedavi etmek» siyasetini izlemeli, «birlik
-eleştiri ve özeleştiri-birlik» formülünü kendimize
temel almalıyız. Yaşlılar, orta yaşlılar ve gençlerden
oluşan üçlü birleşime özen göstermeye devam etme-
liyiz. Başkan Mao'nun devrimci çizgisinin kılavuzlu-
ğunda, kadroların ve kitlelerin yüzde 95'inden fazla-
sını birleştirmeli, birleşilebilecek olan bütün güçlerle
birleşmeli, bütün halkı seferber etmeli ve her alanda
çalışmalarımızı daha da iyi bir şekilde yürütmeliyiz.

ULUSLARARASI DURUM

Şimdiki uluslararası durum mükemmeldir. «Gök-
kubbe altında büyük bir kargaşalık vardır.» Dün-
yadaki bütün temel çelişmeler günden güne kes-
kinleşmektedir. Devrimin de, savaşın da etkileri
canlı bir şekilde artmaktadır. Sahte «gulaş ko-
münizmi» (Gulaş: Bir etli sebze yemeğidir. «Gulaş
komünizmi»: Kruşçev'in komünizmi bol gulaş ye-
mekle bir tutan maddî refah sloganıydı. Halkın
Sesi'nin notu) iflas etmiştir. Çeşitli ülkelerdeki Mark-
sist-Leninist partiler ve örgütler, modern revizyo-
nizme karşı mücadele içersinde gelişip güçlen-
mektedirler. Üçüncü dünya ülkeleri ve halkları, em-
peryalizme, sömürgecilğe ve büyük devlet hege-
monyacılığına karşı mücadelede temel güç rolünü
oyunamaktadırlar.

İki hegemonyacı devlet Sovyetler Birliği ve ABD
arasındaki çatışma şiddetleniyor. Bu çatışmanın
stratejik odak noktası Avrupa'dır. Doğuya saldırır
gibi yapıp batıya saldıran ve sahte «yumuşama»
şarkısını canla başla söyleyen Sovyet sosyal-emper-
yalizmi, bugün savaşın esas ve en tehlikeli kaynağı-
dır. Biz, uyanıklığımızı arttırmalı ve savaşa karşı
hazırlıklı olmalıyız. Başkan Mao'nun «Derin sığınak-
lar kazın, her yere yedek tahıl depolayın ve asla
hegemonya peşinde koşmayın»; «savaşa karşı ha-
zırlıklı olun, doğal afetlere karşı hazırlıklı olun ve

her şeyi halk için yapın» şeklindeki stratejik ilke-
sini uygulamaya devam etmeliyiz. Halk Kurtuluş
Ordusu ve milis kitleleri, şanlı devrimci gelenekle-
rini ilerletmeli, savaşa karşı hazırlıklarını güçlen-
dirmeli, sıkı bir şekilde çalışmalı, kendilerine karşı
amansız davranmalı ve her zaman herhangi bir
istilacı düşmanı imha etmeye hazır olmalıdırlar.
Kutsal toprağımız olan Tayvan eyaletini kurtarma-
ya azimliyiz.

«Cesaret edersen yükseklere tırmanmaya,
Hiç bir şey güç gelmez bu dünyada»

Başkan Mao'nun parlak dizeleri, önümüzdeki
aydınlık ve muhteşem geleceği ve yolumuzda iler-
lemek için vermemiz gereken zorlu mücadeleyi gös-
teriyor. Bu dizeler, çalılırları ve dikenleri yararak geç-
memiz ve devrimi sürdürmenin büyük yolunda yi-
ğitçe ilerlememiz için bize kılavuzluk edecektir.

Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinin
kılavuzluğunda, başında Başkan Mao'nun bulun-
duğu Parti Merkez Komitesinin önderliği altında ve
bütün Partinin, bütün ordunun ve bütün ülke hal-
kının birliği sayesinde, mutlaka bütün güçlüklerin
ve tehlikelerin üstesinden geleceğiz ve yeni yılda
daha da büyük zaferler kazanacağız.

Bu sayımızda yer olmadığı için, «Dünya Barışı-
nı Kim Tehdit Ediyor?» başlıklı yazı dizimi-
zin üçüncü ve son bölümünü 10. sayımızda
yayınlayacağız.

SOSYAL EMPERYALİST "TKP" REVİZYONİSTLERİ

Türkiye Komünist Partisi gibi şanlı bir adı kullanarak faaliyet gösteren «TKP» revizyonistleri, yalnız sınıf hainleri değil, aynı zamanda milli hainlerdir. Çünkü, onların bütün faaliyetleri, ülkemizi Sovyet sosyal-emperyalistlerinin önüne, yutulması kolay bir lokma olarak sunmaktan ibarettir.

SOSYAL - EMPERYALİSTLERİN YOLUNU TEMİZLEYENLER

«TKP» revizyonistleri, ülkemizi Sovyet sosyal-emperyalizmine sunabilmek için çeşitli yollara başvuruyorlar. Bu amaçla, ülkemizi istilaya hazırlanan sosyal-emperyalistlerin emellerini örtbas etmeye, halkı uyutmaya, ülkenin milli savunmasının gerçekleşmesini önlemeye, ülkede sosyal - faşist bir diktatörlük kurmaya, Türkiye'yi dirençsiz bir hale getirmeye çalışıyorlar.

«TKP» revizyonistleri, efendileri iplerini oynattıkça «yumuşama» (detant), «barış» ninnileri söylüyorlar. Böylece, Türkiye halkını, sahte bir barış havası içine sokmak, gevşetmek istiyorlar. Eğer ev sahibi uyursa, eşkiya içeri daha kolay ve direnmesiz girebilecektir.

«TKP» revizyonistlerinin «Saldırmazlık Paketi» sloganları da bu amaçla hizmet ediyor. Onlar, «Saldırmazlık Paketi» yoluyla Türkiye'yi efendilerine teslim etmek istiyorlar. Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında bir saldırmazlık paketi, aslında Türkiye'nin Sovyetler Birliği karşısında teslim olmasına yol açacağı gibi, saldırmanın emellerini de hiç bir zaman gemlemeyecek, tam tersine onu daha da cüretkâr kılacaktır.

«TKP» revizyonistleri, ülkemizin milli savunmasını önlemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Onların amaçları, Türkiye'yi, sosyal-emperyalizmin karşısında eli kolu bağlı bırakmaktır. Onların en korktukları şey, ordunun süper devletlerin denetimi dışında öz kaynaklarımıza dayalı bir silahlanma ve milli savunma politikası izlemesi, böylece iki süper devlete, özellikle sosyal-emperyalizme karşı direnmesidir. Onlar, milli savunma yolunu izleyen bir ordu yerine, bugünkü NATO'ya bağlı orduyu tercih ediyorlar.

Öte yandan, «TKP» revizyonistleri milli savunmanın belkemiğini meydana getirecek halkın bağımsız silahlanmasının da amansız düşmandırlar. Onlar, halkın bağımsız silahlanmasını önleyebilmek için, faşistlerle işbirliğine giriyorlar, onlar, «Maocuların gizli silah depolarından» söz ederek, hakim sınıfları, yurtseverlere saldırmaya teşvik ediyorlar. Kendi efendileri çılgınca ve en modern silahlarla donanırken, bunu alkışlayan revizyonist hainler, Türkiye gibi yoksul bir üçüncü dünya ülkesinin silahlanması karşısında kıyametleri koparıyorlar. Bunların yaptığı, eşkiyanın tüfeğini yağlayıp, mazlumun bıçağını saklamaktan başka bir anlama gelmiyor.

«TKP» revizyonistleri, Türkiye'nin bağımsızlığı için değil, tam tersine Türkiye'yi başka bir efendiye bağlamak için çalışıyorlar. Bu yüzden onların NATO'ya karşı çıkmaları da, anti-emperyalist olmaktan uzaktır. Onların amacı, ABD eşkiyasının yerine Rus eşkiyasını getirmektir. NATO cenderesinin yerine Varşova

cenderesini getirmektir. Zaten NATO'ya karşı propagandalarını Türkiye'nin bağımsızlığı açısından değil, Sovyetler Birliği'nin menfaatleri açısından yapmaktadırlar :

«TKP, daha o zaman kurulan bu üslerin doğrudan doğruya Amerikan emperyalizminin çıkarları için, büyük komşumuz Sovyetler Birliği'ne karşı bir sıçrama tahtası olarak kurulduğunu, bölgede barışı tehlikeye düşürdüğünü halkımıza açıkladı.» (Yeni Çağ Dergisi, Ağustos 1975, sayı 8 - 134, s. 733)

«TKP» revizyonistlerine göre önemli olan Türkiye'nin bağımsızlığı değil, «büyük komşumuz»un menfaatleridir. NATO'nun, Türkiye halkına karşı olması onların umurunda değildir.

Böyle olduğu içindir ki, «TKP» revizyonistleri Sovyetler Birliği'nin çıkarları uğruna bazen NATO ile pazarlığa giriyorlar. Onlar, Türkiye'nin Sovyetler Birliği ile «saldırmazlık paketi» imzalaması uğruna, Türkiye'nin NATO'dan çıkmasının zorunlu olmadığını dahi ileri sürüyorlar. Böylece, Türkiye halkının sırtından ABD emperyalistleriyle ve Türkiye hakim sınıflarıyla pazarlık yapıyorlar. İşte onların «anti» emperyalizmi budur.

TKP REVİZYONİSTLERİ SOSYAL - FAŞİST BİR DARBE PEŞİNDE

Gelelim «TKP» revizyonistlerinin «anti» faşizmine! «TKP» revizyonistleri ülkemizin kapılarını sosyal-emperyalizme açabilmek için bir sosyal-faşist diktatörlük tezgahlamaya çalışıyorlar, onlara göre, ülkeyi

sosyal-emperyalizme sunmanın en kolay yolu budur.

Revizyonistler, böyle bir diktatörlük kurabilmek için silahlı kuvvetlerin içine sızmaya, sosyal-faşist bir cunta örgütlemeye ve bir darbe tezgahlamaya çalışıyorlar.

«TKP» revizyonistlerinin bu darbeci taktiği, efendilerinin, kısa zamanda dünya hegemonyasını ele geçirme emellerine de uygun düşüyor. Bugün, yükselen sosyal-emperyalistler, bütün işbirlikçilerinden gittikçe daha fazla darbeci yöntemler kullanmalarını, böylece kısa zamanda iktidara gelmelerini veya iktidara «ağırlıklarını koymalarını» istiyorlar. tıpkı Hitler'in bir zamanlar kendi işbirlikçilerinden istediği gibi.

«TKP» revizyonistleri, efendilerinin ipi oynatmasıyla birlikte 1975 yılından itibaren eski darbeci yöntemlerini ve propagandalarını daha da geliştirdiler. Orduya hakim olan faşist klişe karşı, kendilerine bağlı bir sosyal-faşist klik oluşturmaya çalıştılar. Böylece onlar, bütün gerici gibi, eski köhne devlet mekanizmasını devralıp, halkı ezmeyi planladılar. Burada vereceğimiz birkaç örnek, revizyonistlerin bütün bu niyetlerini ortaya koymaktadır :

«Silahlı kuvvetlerle daha yakın işbirliği kurmak. Bütün bunlar TKP'ni güçlendirecektir.» (Atılım, Temmuz 1975, Sayı 7-19.)

«TKP, silahlı kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu saymaktadır. Faşizmi yumruk yapan Demirel'in kanlı hükümetini alaşağı etmek ve ilerici, halkçı bir hükümet kurmak için sürdürülen savaşa ordu destek olmalıdır.» (Atılım, Nisan 1975, Sayı 4-16)

Kimse, buradaki «halkçı» ve «ilerici» kelimelerine aldanmamalıdır. Bilmeliyiz ki, revizyonistler, her «halk» ve «demokrasi» dedikleri yerde halk ezmeyi ve sosyal - faşizmi kastetmektedirler.

Revizyonistler, halkımızı ezen bir faşist klişin yerine, kendi sosyal-faşist kliklerini geçirmek istiyorlar. Onlar, faşistlerin sopasını ele geçip, halka kendileri vurmaya çalışıyorlar. «TKP» revizyonistleri, ordu içindeki faaliyetlerini şöyle açıklıyorlar:

«Silahlı kuvvetleri devrimci hareketin önemli bir kolu sayan TKP, ordu içinde çalışmalarına büyük önem vermektedir.» (Atılım, Temmuz 1975, Sayı 7-19)

«TKP militarist klişe, işbirlikçi burjuvaziye karşı yurtsever komutanları, ulusal, demokratik, anti-emperyalist bir cepheye örgütlemeye çalışıyor.» (Yeni Çağ Dergisi, TKP Başkanı İ. Bilen'in konuşmasından, Haziran 1975, Sayı 6-132, s. 553)

Böylece «TKP» revizyonistleri, ordu komutanlarından bazılarını sosyal-faşist bir cunta içinde örgütlemeye çalıştıklarını itiraf etmektedirler. İşte «TKP» revizyonistlerinin «anti» faşizmi de budur.

«MAOCU KANI» İÇCEKLERMİŞ !

«TKP» revizyonistleri bir yandan faşistlere karşı kendi sosyal-faşist dik-

"TKP" REVİZYONİSTLERİ, PROLETARYANIN DEVRİMCİ GEÇMİŞİNE KÜFREDİYORLAR

«TKP» revizyonistleri, işçi sınıfına bütün hayatı boyunca, hizmet etmiş Şefik Hüsnü'ye karşı adice saldırmalarda bulunmaktadırlar. Atılım adlı dergilerinde Şefik Hüsnü hakkında şöyle karalamalarda bulunuyorlar :

«Bu akıl hastası, megaloman, Ş. Hüsnü Değmer'in çömeziydi. Tencere yuvarlanmış kapığını bulmuştu. Provokatör Mihri Belli'yi Partinin başına saran Dr. Şefik Hüsnü olmuştur... Ş. H. Değmer, daha 1937 yılında, Politik Büro kararıyla yönetimden çıkarılmıştır. Fakat, Parti sekreteri ve sorumlu yoldaşların zindanlarda yattığından yararlanmış, Partinin başına bela kesilmiştir. Burjuvazi, bu son zamanlarda, özellikle Maocuları, kendilerine «ihtilalci» mihtilalci gibi adlar yakıştıran Perinçekçileri TKP'nin üzerine sürüyor. Bu soysuzlar TKP'nin savaş geleneklerine, savaş tarihine kirli ellerini uzatıyorlar. Dr. Şefik Hüsnü gibi birisini M. Suphi'lerle yanyana koyuyorlar. Ş. H. Değmer, M. Suphi yoldaşın can düşmanıydı... Entrika, ayak oyunları ile Partinin başına gelmiştir... Maocular, şimdi böylesi bir adamı kendilerine «başbuğ» tanıyor, Sadrettin Celal Antel gibi, 1907 lerden Lenin'i izlemiş bir komünisti yere bastırmak için iğrenç iftiralara başvuruyorlar. Maocular, bunları yaparken, bütün hınçlarıyla Sovyetler Birliği'ne saldırmıyorlar.» (Atılım, Sayı : 1 - 13, Ocak 1975)

«TKP» revizyonistlerinin bütün bu adi karalamalarına cevap verildi ve bundan sonra da devam edilecek.

Şefik Hüsnü'nün «Partinin başına bela kesildiğinden» sözeden revizyonistlere sadece şunları söylemek isteriz :

Sizin «Leninci» diye takdim ettiğiniz Sadrettin Celal Antel 1925 mahkemesinde döneğini ilan etmiştir. Daha sonra O, 1927 mahkemesinin döneği, Vedat Neditör ve Şevket Süreyya Aydemir ile birlikte, KADRO dergisinde bürokrat burjuvazinin ideoloğunu üstlenerek faşist tezler ileri sürmüştür.

III. Enternasyonalin Merkez Yürütme Komitesi üyesi ve büyük Marksist-Leninist Dimitroff'un yakın çalışma arkadaşı olan Şefik Hüsnü, Partinin başına değil, sizin reklamını yaptığınız Sadrettin Celal gibi sınıf döneğlerinin, revizyonistlerin başına «bela kesilmiş», revizyonizme ve troçkizme asla taviz vermemiştir. Sizlerin, Şefik Hüsnü'ye böyle hayasızca saldırmamızın ve feryad etmemizin başka bir sebebi yoktur.

Sizin Mustafa Suphi'ye sahtekarca sahip çıkmaya gelince !

Siz, efendiniz olan Sovyet revizyonistlerinin yolunu izliyorsunuz. Nasıl Sovyet revizyonistleri yüce Lenin'e sahtekarca sahip çıkıp, Stalin'e saldırdılarsa, siz de Mustafa Suphi'ye sahtekarca sahip çıkıp Şefik Hüsnü'ye saldırmazsınız.

Mustafa Suphi'nin ve Şefik Hüsnü'nün Leninist bayrağını yüksekte tutan devrimciler, maskenizi düşürmekten geri durmayacaklardır.

USAĞI RİNİ TANİYİN

tatörlüklerini kurmak için çalışırken, diğer yandan halka, yurtseverlere ve devrimcilere karşı faşistlerle işbirliği yapıyorlar. «TKP» revizyonistleri her ağızlarını açtıklarında «Maocu»lardan sözediyor ve böylece devrimcilere ve yurtseverlere karşı düşmanlık körüklüyorlar. Sendikalara sızmış olan «TKP» ajanları yaptıkları propaganda konuşmalarında, «Maocu kanı içmekten» sözediyorlar. «TKP» revizyonistleri, ülkenin bütün ilerici güçlerine ve halka düşmandırlar. Onlar, devrimcilere ve yurtseverlere «silahlı isyanda» buldukları gerekçeyle faşistlere ihbar etmekten dahi çekinmezler. Bakın ne diyorlar :

«Ama TKP'nin Bay Demirel'in basın toplantısında sözünü ettiği silah depoları ve sözümona kurtarılmış bölgelerle hiçbir ilişkisi yoktur. Bay Demirel, bu silah depo'arının, sözde kurtarılmış bölgelerin kimlere ait olduğunu bizden iyi bilir. Çünkü bu silah depoları ve bölgeler Maoculara aittir.» (Revizyonist «Bizim Radyo» nun 16 Aralık 1975 tarihli yayınından.)

Yine aynı radyo şöyle diyor :

«Maocu ajanların bugünkü somut koşullarda Kürt halkına kanlı bir yıkımdan başka bir şey getirmeyecek olan silahlı bir savaş için naralar attıkları, Kürt şovenizmini körüklemeye çalıştıkları bildirilmektedir.» (15 Aralık 1975)

TARİHİMİZ BÖYLE İŞBİRLİKÇİ TANIMADI

«TKP» revizyonistleri, diğer revizyonist partiler içinde de işbirlikçilikte ve usaklıkta en ileri gidenlerden biridir. Onlar, sosyal-emperyalist efendilerine yaranmak için, kraldan fazla kralcı kesilmişlerdir. «TKP» Başkanı İ. Bilen, Macaristan Sosyalist İşçi Partisinin 11. Kongresinde yaptığı konuşmada şöyle demektedir :

«Sovyet halkının, Kızıl Ordunun Macaristan'ı faşist boyunduruğundan kurtarmak için döktüğü kanlar boşa gitmemiştir. Macar halkının, işçilerinin, komünistlerinin Sovyetler Birliği'ne, onun Leninci barış politikasını sürdüren Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne, bu politikayı canla başla uygulayan L. İ. Brejnev yoldaşa gösterdikleri sevgi ve saygı yüreklerimizi sevinçle dolduruyor. Bütün bunlar güç katıyor.» (Yeni Çağ, Mart 1975, Sayı : 3-129, s. : 254)

Hem kendi yurdunu satmak istiyor, hem de diğer vatan satıcılarına takdirlerini bildiriyor.

Doğrusunu söylemek gerekirse, tarihimiz bu derece bir işbirlikçi tanımamıştır.

Elbette, «TKP» revizyonistleri de devrimcilerden ve halktan en az faşistler kadar nefret edecektir. Elbette, onlar da, en az faşistler kadar halkın mücadelesinden korkacaklar ve onu bastırmak için ellerinden gelen herşeyi yapacaklardır. Ama bütün bunlar, onların maskelerinin kısa zamanda bütün halkımızın gözü önünde düşmesine hizmet etmektedir. Onların Mao Zedung ve Marksizm-Leninizm aleyhtarı kampanyalarının, devrimcilere ve yurtseverlere karşı bir saldırı olduğunu bütün halkımız görüyor.

HALKIMIZ, REVİZYONİST AJANLARIN PLANLARINI BOŞA ÇIKARACAKTIR

«TKP» revizyonistlerinin ülkemize ve halkımıza karşı düşmanca oyunlarını bir kere daha özetleyelim. Revizyonistler, her durumda, ülkemizin ve halkımızın en fazla aleyhine olan işi yapmakta, ve daima ezilenin karşısında, zalimin yanında yer almaktadırlar.

Sovyet sosyal-emperyalizmi ile Türkiye karşı karşıya geldiğinde, revizyonistler, hemen sosyal-emperyalistlerin yanında yer almakta, Türkiye'nin bıçağını saklarken, efendisi Rusya'nın tüfeğini yağlamaktadırlar.

Türkiye'de hakim sınıflarla halk karşı karşıya geldiğinde revizyonistler hemen faşistlerle kolkola, girmekte, halka karşı saldırıya geçmekte faşistlerin sopasının halka daha şiddetli vurulmasını istemektedirler.

Türkiye'de faşistlerle kendileri karşı karşıya geldiğinde, revizyonistler, halkı ezen bir baskı mekanizması olan ordu içinde cunta kurup, sosyal-faşist darbe planları yapmakta, faşistlerin sopasını ele geçirip, emekçi halkı ezmeye talip olmaktadır.

Biz devrimciler ve yurtseverler, emperyalistlerin ve halk düşmanlarının ikili taktiklerine karşı yine ikili taktiklerle cevap vermeli ve onların oyunlarını boşa çıkartmalıyız.

Milli ihanet politikasının takipçisi «TKP» revizyonistlerinin oyunlarını boşa çıkartmak için ne yapmalıyız? «TKP» revizyonistlerinin yaptığının tam zıddını!

İki süper devlete, özellikle saldırı tehdidi daha fazla olan sosyal-emperyalizme karşı ülkemizin milli savunmasını gerçekleştirmek için çalışmalıyız. Türkiye, NATO'dan çıkmalı, ikili anlaşmalara son vermeli, üslere el koymalı, iki süper devletin hegemonyasından kurtulmalı ve bloksuz ülkeler safında yer almalıdır. Türk ordusunun NATO'ya bağımlılığının son verilmeli, iki süper devlete karşı öz kaynaklarımıza dayanan silahlı devrimci halkın savunmasını esas gücü olan devrimci halk yığınları, milli bağımsızlık ve demokrasi için bağımsız olarak örgütlenmelidir.

«Komünist Manifestosunda, işçilerin yurdu yoktur deniyor.

«Doğru. Ama orada yalnız bu söylenmiyor. Orada, milli devletler kurulduğu zaman, proletaryanın oynayacağı rolün bir özellik kazanacağı da söyleniyor. İlk önermeyi (İşçilerin yurdu yoktur) alıp bunun ikincisiyle (işçiler, burjuvazi ile aynı anlamda olmamakla birlikte milli bir sınıf teşkil ederler) ilişkisini unutmak pek yanlış olacaktır.

«Öyleyse bu ilişki nerededir? Bence bu ilişki şu gerçektir ki, demokratik bir harekette (böyle bir anda, böyle somut şartlar içinde) proletarya bunu desteklemeyi reddedemez. (ve bunun sonucu milli bir savaşta anayurdun savunmasını destekler).»

(Lenin, «Inessa Armand'a mektup»)

«Bugün özellikle önemli olan, işçi sınıfının taktik meselesi, özellikle doğrudan saldırı tehdidi altında olan ülkelerde, hükümetin dış siyasetine ve yurt savunmasına karşı alınacak tavrıdır. İşçi sınıfı ve bütün emekçiler hükümetin faşist barış düşmanlarına karşı nasıl bir dış siyaset izlediği konusunda asla ilgisiz kalamazlar: Bu siyaset kolektif güvenliğin güçlenmesine katkıda mı bulunuyor, yoksa onu engelliyor mu; hükümet faşist saldırganın ajanlarına yardım mı ediyor, yoksa onlara karşı etkili tedbirler mi alıyor; ordu safalarında bulunan halk çocuklarına nasıl davranılıyor, bunlar nasıl bir ruhla eğitiliyorlar; ordunun subay kadrosu hangi unsurlardan oluşmaktadır; faşist düşmana karşı mücadelede bu unsurlar güvenilir kimseler midir yoksa faşist ve gerici kimseler mi; halk savaş korkusuna karşı nasıl güven altına alınmıştır vs.

«Yurt savunması meselesinde kayıtsız kalmak, bu meseleyi burjuva hükümetinin denetlenmesi imkansız resmi makamlarına terketmek-böyle bir tavır hiçbir şekilde barışın savunmasına hizmet etmez. Burjuvazinin iktidardaki kesimlerinin bu alanı çoğunlukla kendi tekelinde bir alan, «en kutsal» birşey olarak görmesi bir tesadüf değildir. Burjuvazinin bu tekeline kesinlikle son verilmelidir.» (Dimitrov, Savaş ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, AYDINLIK yayınları, S. 196)

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin orduyu halkın üzerinde bir baskı aracı olarak kullanmalarına karşı mücadele etmeli, ordu içindeki faşist ve sosyal-faşist cuntaların ve kişilerin temizlenmesi için çalışmalıyız. Hakim sınıfların ordusunun, halka karşı giriştiği baskılara boyun eğmemeli, kararlılıkla mücadele etmeli ve halkın

bağımsız devrimci güçlerini seferber etmeliyiz.

Faşizme ve sosyal-faşizme karşı demokrasi bayrağını yükseltmeli, milli hainleri azami derecede tecrit etmeli, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı bütün yurtsever halkın en geniş birleşik cephesini kurmak için çalışmalıyız.

AYDINLIK
YAYINLARI

Mao Zedung

**PARTİNİN
ÇALIŞMA
TARZINI
DÜZELTELİM**

5 Lira

«Birçok yoldaş arasında, 'teorisyen' ve 'aydın' konusundaki bulanık düşüncelerin yanı sıra, her gün dillerinden duşürmedikleri bir deyim olan 'teori ile pratiği birleştirme' konusunda da bulanık bir düşünce var. Bunlar durmadan 'birleştirmek'ten söz ediyor, ama aslında 'koparma'ya kastediyorlar, çünkü birleştirmek için en ufak bir çaba göstermiyorlar. Marksist-Leninist teori, Çin devriminin pratiğiyle nasıl birleştirilmelidir? Yaygın bir deyimle, 'oku hedefe göndererek'. Hedef için ok neyse, Çin devrimi için de Marksizm-Leninizm odur. Oysa bazı yoldaşlar 'oku hedefe göndermiyor', rastgele atıyorlar. Böyleleri devrimle uzak yakın hiç bir ilişkiyi yoktur. Marksizm-Leninizm okunu Çin devrimi hedefine göndermek gerekir. Bu nokta açıklığa kavuşturulmadıkça, Partimizin teorik düzeyi hiç bir zaman yükseltilmez ve Çin devrimi hiç bir zaman zafere ulaşamaz.»

İsteme Adresi : TÜR-DA

FABRİKADAN KÖYDEN

miş bulunan arkadaşların evine bayramda tebrik yerine çıkış kağıdı yollamış. Ama bunlar bizi yıldırılmaz.

• BOYASAN'DA GREV

İstanbul Alibeyköy'deki Boyasan fabrikasının işçileri, 23 Aralık 1975 günü greve başladılar. Boyasan'da, Teksif sendikasına bağlı 95 işçi çalışmaktadır. İşçiler, Alibeyköy'deki devrimcilerle birlikte dayanışma içinde grevlerini sürdürüyorlar.

HALKIN SESİ muhabirlerinin sorularına cevap veren Boyasan işçileri, greve gitmelerinin sebebini ve mücadelelerini şöyle anlatıyorlar:

«Toplu sözleşme görüşmeleri sırasında üç noktada anlaşmazlık çıktı. Birincisi, kıdem tazminatları meselesi. Biz kıdem tazminatlarının iki yıldan itibaren başlamasını istiyoruz. Patron ise üçüncü yıldan itibaren kıdem tazminatlarını kabul ediyor. İkincisi, biz yıllık ikramiyenin 40 gün üzerinden ödenmesini istiyoruz, oysa patron diğer tekstil fabrikalarında imzalanan sözleşmeleri

bahane ederek 30 günde ısrar ediyor. Üçüncü olarak, ücret konusunda da anlaşamadık.

«Bizim fabrika yeni. Açılışı 3 yıl oluyor. Toplu sözleşme görüşmeleri başlayınca patron hemen işverenler sen dikasına uye oldu. Onlardan aldığı cesaretle haklı taleplerimize karşı çıktı. Şimdi de kanunsuz lokavta gidecek. 95 işçinin çıkışını verdi. Taleplerimiz kabul edilinceye kadar direneceğiz.»

Boyasan işçileri civar fabrikalarda çalışan işçilerin kendilerine çok büyük bir destek olduklarını söylüyorlar:

«Greve başladığımızın ertesi günü Finfinis Branda fabrikası işçileri ziyarete geldi. Eyüp, Bahariye Mensucat, Herko işçileri de ziyaretimize gelecek.»

• DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ ZEYNEL GÜNEŞİ KAYBETTİK

Samandağ Yurtsever Halk Derneği üyelerinden Zeynel Güneş, 24 Aralık 1975 Çarşamba günü öldü.

Zeynel Güneş, Samandağ'da iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı verilen mücadelede, Türkiye'nin bağımsızlığı için proleter devrimcilerin saflarında yerini aldı. Zeynel Güneş revizyonistlerin Samandağ Lisesinde yapılan boykotu kırmak için yaptıkları saldırılara karşı kararlılıkla mücadele ediyordu.

Öldüğü saate kadar devrimci adına layık olmak için sürekli çalıştı.

Hepimizin başı sağ olsun. Samandağlı gençler

• MEMURLARA SENDİKA, İŞÇİ-MEMUR AYIRIMINA SON

Memurlar Derneği (MEM-DER), Sosyal Sigortalar Kurumu'na bağlı işçilerin direnişini destekleyen ve SSK işçilerinin sendikalaşma hakkının gaspedilmesini protesto eden bir bildiri yayınlamıştır. MEM-DER bildirisinde şöyle deniyor:

«İşçi-memur ayırımına karşı SSK'lı işçiler direniyor. On

• SİLVAN SANAYİ'DE DİRENİŞ

İstanbul'da Kartal Tugay yolundaki Silvan Sanayi'de çalışan 300 işçi, sendika seçme özgürlüğü için direniyorlar. Bundan bir süre önce işçilerin sendikaya üye olmaya başladıklarını gören patron, önder durumdaki işçileri birer ikişer atmaya başlamıştı. 11 Aralık Perşembe günü bu durumu görüşmek üzere dökümaneye giren bir grup işçiye bizzat patron, yeğenleri ve adamlarıyla birlikte saldırdı. İşçilerin istedikleri sendikaya üye olmalarını kabul etmeyeceğini, ancak Metal-İş sen dikasına üye olmalarını kabul edeceğini söyledi.

Bunun üzerine o güne kadar işten atılan arkadaşlarının geri alınması ve sendika seçme özgürlüğünün tanınması için 300 işçi direnişe geçti. HALKIN SESİ muhabirlerinin konuştuğu işçiler şöyle diyorlar:

«Hepimiz birlik ve beraberlik içindeyiz. Patron, moralimizi bozmak için direnişte olan ve 3 ayını doldurma-

TARSUS KÜLTÜR DERNEĞİ KOSİĞİNİ PROTESTO ETTİ

Tarsus Kültür Derneği, yayınladığı basın bildirisinde, halkımızın baş düşmanlarından Sovyet sosyal-emperyalizminin temsilcisi Kosigin'in ülkemize gelmesini kınıyor ve şöyle diyor:

«Halkımızın Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesini kendi karanlık emperyalist amaçları için kullanmak isteyen, ülkemize iktisadi ve siyasi sızmasını yo-

ğunlaştıran Rus emperyalizminin baş temsilcisinin ziyaretini şiddetle kınıyoruz. Rus emperyalizminin temsilcisi Kosigin'in ziyareti ile Amerikan emperyalizminin temsilcisi Kissinger'in ziyareti arasında hiç bir fark yoktur.

«Faşistler yıllardan beri ül kemizi Amerikan emperyalizmine satarak caniyane suçlar işlediler. Şimdi de kapıları Rus emperyalistlerine açarak suçlarına suç katıyorlar. Rus emperyalistlerinin işbirlikçisi TİP ve TSİP revizyonistleri ise kanlı efen dilerine köpekçe övgüler

diyorlar. Rus boyunduruğunu yerleştirmek için faaliyetlerini arttırıyorlar. İşçiler, köylüler ve bütün halkımız bu vatan satıcılarından hesap soracaktır. Hem faşistlerin, hem de sosyal-faşistlerin suçları cezasız kalmayacaktır.

«Biz bağımsızlık istiyoruz. İki süper devlete karşı kararlı bir mücadele istiyoruz. Üçüncü dünya ülkeleri ile birlik istiyoruz. Özgür ve mutlu bir Türkiye istiyoruz.

«Doğru Avrupa ve Moğolistan'ı iliklerine kadar sömüren, Hindistan'da faşist diktatörlük kurduran, Portekiz'e müdahale eden, Angola'da sömürgeci amaçlarla bir iç savaş körükleyen, hızla silahlanan ve bir dünya savaşı tezgahlayan, Çekoslovakya kasabı Rus emperyalizminin temsilcisi Kosigin defolmalıdır.»

KIRMIZIKÖPRÜ HALK BİRLİĞİ KURULDU

Tunceli'de yeni kurulan Kırmızıköprü Halk Birliğinden bir grup devrimci, dergimize yolladıkları mektupta şöyle diyorlar:

«Bizler, Kırmızıköprü halkının birliğini, beraberliğini sağlamak ve halkımızla omuz omuza mücadele vermek için, Kırmızıköprü Halk Birliği Derneğini kurduk.

«Bizler, halkımızın emperyalist devletlere ve onların işbirlikçilerine karşı güç birliğini sağlamak için mücadele ediyoruz. Tefecilerle, halkımızın malına el koyan ağalarla, halkımızın kanını emenlerle mücadele etmeye kararlıyız.»

SEYRANBAĞLARI HALK BİRLİĞİ KURULDU

Ankara'da Seyranbağları Halk Birliği kuruldu. Derneğin kuruluş bildirisinde şöyle denmektedir:

«Seyranbağları Halk Birliği halkımızın baş düşmanları olan Amerikan emperyalizmine, Rus sosyal-emperyalizmine ve onların işbirlikçilerine yani faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı halkımızla omuz omuza vererek mücadele etmek için kuruldu. Biz, Seyranbağları Halk Birliği olarak... bütün halkı derneğimizde birleşmeye çağırıyoruz.»

TUZLUÇAYIR HALK BİRLİĞİ KURULDU

Ankara'da yeni kurulan Tuzluçayır Halk Birliği, ilk yayınladığı bildiri de şöyle diyor:

«Bütün dünyada saldırı ve tahakküm peşinde koşan iki süper devlet, dünya halklarının ve halkımızın baş düşmanlarıdır. Süper devletler yeni bir dünya savaşının kaynağıdır. Bir üçüncü dünya savaşına karşı hazırlıklı olalım. Ülkemizin, dünyanın mazlum ülkeleri olan Üçüncü Dünya Ülkelerinin safında yer alması için mücadele edelim.»

ADANA'DA AYÖKD'LÜ GENÇLER REVİZYONİZME VE TROÇKİZME KARŞI MÜCADELE KARARI ALDI

Geçtiğimiz hafta Adana Yüksek Öğrenim Kültür Derneği'nin genel kurul toplantısı yapıldı. Seçimleri devrimci grup kazandı. Toplantıdan sonra yayınlanan bildirinin bazı bölümlerini okuyucularımıza sunuyoruz:

«Ülkemizde devrimci güçler arasında uyanık, dinamik, bilinçli yapısıyla öğrenci gençlik, MC hükümetinin yürürlüğe koyacağı faşist yasalar ve baskılara karşı şimdiden kararlı ve tutarlı örgütsel bir birlikle karşı durmalıdır. Devrimci gençlik bu yolda atacağı her geri adımın faşistleri ve onların işçi sınıfı içindeki uzantıları sosyal-faşist ve revizyonistleri ilerleteceğini unutmamalıdır.

«Faşizme karşı mücadelede gençliği 'provokasyon' umacısıyla pasifize etmeye çalışan, 'goşist ve eşkiya' diye saldıran revizyonistlere karşı kararlı ve uzlaşmaz bir mücadele vermek zorundayız. Devrimci gençliğe, faşizme boyun eğip teslim olmaktan başka kurtuluş yolu olmadığını öğütleyen revizyonistlere karşı mücadelede, saflarımızdaki birliği pekiştirelim. Gençliğin mücadelesinde teslimiyetçiliğin tohumlarını atan sosyal-faşistlere aramızda yer vermeyelim.

«Bu arada «sürekli faşizm» teorileri ile kitleleri «sol» maceracılığa sürükleyen «sol» oportünistler, troçkistlerle mücadeleye hız verelim. Troçkizmle savaşta gerilemek, devrimci mücadelede, revizyonizmin «sol» kanadının kazanmasına yol açmak demektir. Gençlik içinde troçkizme ve «sol» oportünizme karşı mücadelemizi yoğunlaştıralım. Revizyonizmin güçlenmesine meydan vermeyelim.»

HALKIN SESİ'NİN YAYIN PLANI

lar kazanmış oldukları hakları geri vermek istemiyorlar. İşçilerin 'memur' ilan edilmeye karşı bu direnişleri, biz memurları da doğrudan doğruya ilgilendirmektedir. Çünkü işçi-memur ayrımının kaynağı, memurların sendika hakkının olmamasıdır.

«12 Mart'ın faşist iktidarları, memurların zaten tam olmayan sendika haklarını büsbütün gaspettiler. Şimdi de, işçilerin elinden sendika silahını alabilmek için 'memur' ilan ediyorlar. Şayet memurların sendika hakkı olsaydı, işçi-memur ayrımı gibi bir ayırımdan medet umulmazdı.

«Kazanılmış haklarını geri vermemek için direnen SSK'lı işçi kardeşlerimizi so nuna kadar destekliyoruz. Onların 12 sayılı kararnameye karşı verdikleri bu mücadele, memurların grevli, toplu sözleşmeli sendika mücahidesini güçlendirecektir. Memurların sendika hakkı alınmadıkça, işçi-memur ayrımının kamu kesimindeki işçiler üzerinde bir tehdit olarak süreceği açıktır. Bütün ilerici, yurtsever memur ve kuruluşlar, memurların sendika hakkı mücadelesinde birleşmelidirler MEM - DER olarak bu mücadelede kararlı olduğumuzu açıklarız.»

• MALATYA'DA FAŞİST BASKILAR

Malatya'da devrimci ve yurtseverler üzerindeki faşist baskılar devam ediyor. Bir süre önce demokratik haklarını almak için direnişe geçen Akçadağ Öğretmen Lisesi öğrencisi 7 devrimci, hâlâ Akçadağ cezaevinde tutuklu bulunmaktadır. Bir ay önce yayınladıkları bildiri-den dolayı tutuklanan ve hâlâ mahkemeye çıkarılmayan, Fasulye Üreticileri Derneği başkanı Teslim Bozkurt ve iki arkadaşı da serbest bırakılmamışlardır.

19 Aralık 1975 günü devrimci Kazım Göktaş'ın katli-ni protesto için bildiri dağıtan Malatya Yüksek Öğrenim Derneği'nden Naci Orhan, Seydi Battal Gedik ve İbrahim Baltacı tutuklanmıştır.

Aynı gün Halkçı Devrimci Gençlik Örgütünü basan polis, bütün yayınlara el koymuş, dernekten götürdüğü gençleri saatlerce emniyette bekletmiştir.

Malatya Halk Birliğini «yer bildirimini yapmadılar» gerekçesiyle kapatan vali ve emniyet müdürü, faşist «asayiş planı»nı uygulamaktadırlar. Emniyet Müdürü Sami İnce, gerek faşistler Atatürk Lisesine saldırdıklarında ve gerekse Kazım Göktaş öldürüldüğünde, çok sayıda devrimciyi karakollara çekmiştir. Kazım Göktaş'a cenaze töreni yapılmasını engellemeye çalışan da, bu faşist emniyet müdürüdür.

1976'ya girerken HALKIN SESİ'nin bugüne kadarki tecrübesini gözden geçirdik. Dergiyi bazı ana bölümlere ayırdık ve bu bölümlere göre yazı görevleri tesbit ettik. Hazırladığımız yayın programını okuyucularımızın görüş ve eleştirisine sunuyoruz. HALKIN SESİ, önündeki görevleri yerine getirmek için sayfalarında şu bölümlere yer verecektir:

1. Günlük siyasetin tahlili:

a) Başyazı.

b) Haftanın önemli olayları, kısa teşhirler, küçük röportajlar, çeşitli kampanyalar.

c) «Fabrikadan Köyden» bölümü. Bu bölümde dergimize gönderilen işçi, köylü ve gençlik olaylarının haberleri özetlenerek verilecektir.

2. Dünya Siyaseti:

Bu bölümü başlıca iki yönden ele almayı düşünüyoruz. Öncelikle, çeşitli ülkeler hakkındaki temel tahlillerimizi ortaya koyan yazılara yer vereceğiz. İkinci olarak güncel dış olayları kapsayan kısa yazılar yayınlayacağız ve revizyonist yalan-dolanı teşhir edeceğiz. Ayrıca, iki süper devlet arasındaki dünya hakimiyetli mücadelesine, sosyal-emperyalizmin savaş hazırlıklarına, Sovyetler Birliği'ndeki kapitalizme geri dönüş ve gerçek sosyalist ülkelerde sosyalizmin inşasına değinen yazılar da bu bölümde yer alacak.

3. Emekçi halkın yaşama ve çalışma şartlarının ele alınması:

Dergimiz toplumda seslerini duyuramayan geniş emekçi kitlelerin durumunu yansıtmaya büyük önem verecektir. Bu görevin en iyi bir şekilde yerine getirilebilmesi için okuyucularımızın yardımlarına muhtacız. Bu bölümde şu konulara ağırlık vermeyi düşünüyoruz:

a) Köylü kitlelerinin, özellikle feodal kalıntıların güçlü olduğu Doğu Anadolu bölgesi köylülerinin durumunu yansıtmaya çalışacağız.

b) Ortacağ kalıntısı çalışma şartlarının devam ettiği işyerlerindeki işçilerin meselelerini ele alacağız.

c) Memurların ve gençliğin de hayat ve çalışma şartlarına değineceğiz.

d) «Halk Postası» bölümünde emekçi halkın hayatını yansıtan mektupların yayınlanmasına ağırlık vereceğiz.

4. Mücadele Deneylerinin Özetlenmesi:

İşçi, köylü ve gençlik mücadelelerinin deneyleri emekçi halkın mücadelesine ışık tutmaktadır. HALKIN SESİ'nin bugüne kadarki yayınında eksikliğini en çok hissettiği yazılar bu cinsten tahlillerdir. Bu konuda en büyük yardımı, kitle öraütlerinde çalışan ve kitle mü-

cadelelerinin içinde bulunan devrimci arkadaşlardan bekliyoruz.

5. Araştırmalar:

Sınıfsal, sosyal ve iktisadi araştırmalara bugüne kadar yeterince yer veremedik. Sınıfsal ve sosyal araştırma ve incelemelerde kitle mücadeleleri içinde bulunan bütün devrimcilerin yardımına güveniyoruz. İktisadi araştırmalar için yurtsever ve devrimci aydınların desteğine ihtiyacımız var. Bu konuda yurdumuzun bugünkü iktisadi yapısının ve Türkiye'deki bürokrat kapitalizmi ile bürokrat burjuva kliğinin incelenmesine önem verilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Ayrıca tarihi araştırmalara da yer vereceğiz. Özellikle 1935-45 arası dönemin incelenmesine ve Alman emperyalizminin Türkiye'ye sızma çabalarının tahlil edilmesine çalışacağız. Türkiye proletarya hareketinin tarihi de ele alacağımız bir başka konudur.

6. Teorik yazılar:

Bu bölümde şu görevleri yerine getirmeye çalışacağız:

a) Emperyalizmin buhranının ve savaşla devrim arasındaki ilişkinin tahlili.

b) İki süper devlet arasındaki hegemonya rekabetinin ve üçüncü dünyanın mücadelesinin tahlili.

c) AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin son sayılarında çıkan baş yazı ve makalelerle berraklaşan siyasi çizgimizin daha da derinleştirilmesi.

d) Örgütlenme ve parti inşası sorunlarının ele alınması.

e) Devrimci hareketin tarihinde iki çizgi arasındaki mücadelenin ele alınması.

f) Başta sahte TKP olmak üzere TİP ve TSİP revizyonizminin eleştirisi.

g) Kitap tanıtımlar.

h) İdeolojik kampanyalar, eleştiri-özeleştiri ve tartışma.

Okuyucularımızdan bu yayın planı hakkındaki görüş, öneri ve eleştirilerini tesbit etmelerini rica ediyoruz. Devrimciler bu yayın planını tartışmalı ve sonuçlar çıkarmalıdır. Ortaya konulan görevler doğru ve yeterli midir? Tespit edilen bölümler hakkındaki görüşler nelerdir? Dergimiz bu bölümlere sayfalarında hangi oranda yer vermelidir?

Dergimizin ortaya koyduğu görevlerin yerine getirilmesi her şeyden önce okuyucularının yardım ve desteğine bağlıdır. Bütün okuyucularımızı bize ulaştıracakları haberler, görüşler ve araştırmaları dergimizi zenginleştirmeye çağırıyoruz.

• NECATİBEY EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE BOYKOT

Balıkesir Necatibey Eğitim Enstitüsü öğrencileri faşist baskıları ve can güvenliğinin olmayışını protesto etmek için 3 Aralık 1975'de başlattıkları boykotlarını sürdürmektedirler. Okul yöneticileri öğrencilerin isteklerine sırt çevirmekte, öğrenci veli-

lerine mektuplar yollayarak baskı yapmaktadırlar. Bütün baskılara rağmen boykotlarını kararlılıkla sürdüceklerini söyleyen Necatibey Eğitim Enstitüsü öğrencileri, yayınladıkları bildirimlerinde taleplerini şöyle sıralıyorlar:

«1 — Okulda can güvenliğimizin sağlanması ve okul idaresince uygulanan baskılara son verilmesi.

«2 — Demokratik olmayan disiplin yönetmeliğinin demokratikleştirilmesi ve özellikle öğrencilerin geleceği ile oynayan ve öğretmen olma hakkını elinden alan, siyasal amaçlar için kullanılan 72. maddenin kaldırılması.

«3 — Okulumuza atanan bilgisiz, kültürsüz, öğretmenlikle alakası olmayan öğretmenlerin görevden alınması, kıyım uğrayan okul müdürümüzün ve öğretmenlerimizin göreve dönmeleri.

«4 — Akademiye dönüştürülen eğitim enstitüleri ile ilgili kararların tekrar uygulamaya konulması ve tüm eğitim enstitülerinin akademi haline getirilmesi.

«5 — Kanaat notunun kaldırılması, yıl sonu sınav kağıtlarının kapalı olarak okunması ve sınıf geçme yönetmeliğinin ders geçme yönetmeliğine dönüştürülmesi.

«6 — Okul öğrenci derneğinin demokratik şekle dönüştürülmesi, yurt sorununun çözümlenmesi, okulda ucuz ve temiz yemek verecek bir yemek salonunun açılması.»

KAPAKTAKİ RESİM

3 Mayıs 1975'de bir trafik kazasında ölen devrimci hemşire Süreyya Çakır, İzmir'de Sağlık işçilerinin bir direnişinde.

HALKIN SESİ

HAFTALIK DERGİ

- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md. FİKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11 Cağaloğlu - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad. P.K. 1112, Sirkeci - İst.
- Baskı: ARZUM TIC. MAT.
- Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı Aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
- İlan şartları: Santimi 30 TL. Yayın İlanı: Çerçevesi 100 TL.
- İstanbul Dağıtım: FUAT BÜTE
- Türkiye dağıtım: Sabri Özakar

AYDINLIK YAYINLARI

Doğu Perinçek Kıbrıs Meselesi

İsteme Adresi: TÜR - DA

Ankara : Menekşe Sok. 16/4 Kızılay

İzmir : Kestelli Cad. Başdurak İşhanı Kat:2 No: 208

İstanbul : Cağaloğlu Yokuşu, Saadet İşhanı Kat: 4 No: 405

Birleşmiş Milletler'de Çin temsilcisi sosyal-emperyalistlerin iftiralarına cevap verdi

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun Aralık ayı ortasında yapılan bir toplantısında, Güney Afrika'daki ırkçı rejimi mahkum eden bir karar tasarısı kabul edilmiştir. Tasarının görüşülmesi sırasında Sovyet temsilcisi Yakov Malik, sosyal - emperyalistlerin Angola'daki müdahalelerini örtbas etmek amacıyla Çin Halk Cumhuriyeti'ne saldırı- mış. Çin'i Angola'daki diğer

kurtuluş örgütlerini destekle- mekle, üstelik Güney Afrika ırkçılarıyla işbirliği yapmak- la suçlamıştır. Kürsüye gelen Çin temsilcisi, bu iftiralara şöyle cevap vermiştir:

«Çin halkı ve hükümeti, A- zanya (Güney Afrika) halkı- nın ve diğer Afrika halkları- nın, Güney Afrika yönetimi- nin izlediği ırk ayırımı siya- setine ve beyaz azınlıkların tahakkümüne karşı sürdür-

dükleri hakkı mücadeleyi dai- ma kararlılıkla desteklemiştir. Şu Birleşmiş Milletler kür- süsünden, Güney Afrika yö- neticilerinin «görüşme» tu- zaklarını defalarca teşhir ve mahkum ettik. Bu, herkesçe bilinen bir gerçektir.»

Çin temsilcisi, Angola'daki olaylar konusunda Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yay- dığı yalanları da şu şekilde çürütmüştür:

«Sovyetler Birliği'nin Ango- la'daki müdahalesi, her şey- den önce bu stratejik noktaya hakim olmak ve böylece Av- rupa'da diğer süper devletle arasındaki rekabeti sürdürüp Batı Avrupa'ya karşı saldırı ve yayılma planlarını gerçek- leştirmek için elverişli şartlar yaratmak amacını gütmekte- dir... Sovyet sosyal - emper- yalizminin Angola'ya müda- halesinin bir amacı da Afri- ka ülkeleri arasında ayrılık çıkarmaktır. Sovyetler Birliği yalnız Angola'yı bölmek ve Angola halkına karşı hareke- te geçmekle yetinmemiş, ay- nı zamanda Afrika halkları- nın militan birliğini torpille- meye, Afrika Birliği Örgütü- nü sabote etmeye ve Afrika devletlerinden bazılarını pen- çesine almaya kalkmıştır.»

Sovyet sosyal - emperyaliz- minin yarattığı iç savaştan yararlanan Amerikan emper- yalistlerinin de Angola'ya sız- dıklarını belirten ve her iki süper devletin Angola'ya mü- dahalesini mahkum eden Çin temsilcisi, ülkesinin siyaseti- ni ise şöyle açıklamıştır:

«Çin'in Angola konusunda- daki tutumu daima açık ve durüst olmuştur. Başından i-

Ereğnev -Bu toprakları «Anti» Emperyalizm adına fethettiğini ilan ediyorum!»

tibaren Angola'daki milli kurtuluş hareketini destekledik ve her üç kurtuluş örgütüne askeri yardıma bulunduk. Üç örgüt arasındaki ayrılıklardan haberdar olduğumuzda, üçünü de aralıksız olarak düşmana karşı birleşmeye teşvik ettik. Afrika Birliği Örgütü'nün, üç Angola kurtuluş örgütü arasındaki ayrılıkları gidermek ve birleşmelerini sağlamak yolundaki çabalarını daima destekledik. Ango- la'daki milli kurtuluş hareke- tinin bağımsızlık konusunda Portekiz'le bir anlaşma imza- ladığı andan itibaren, her üç örgüte yaptığımız askeri yar- dımı kestik. Angola'nın ba- ğımsızlığı ilan edildiğinde, her üç örgütü kutladık Aynı zamanda onları, milli barışın sağlandığı gerçekten bağım-

sız bir Angola kurmak ama- cıyla birleşmeye ve birlikte savaşmaya, milli menfaatleri- ni gözönünde bulundurmaya ve süper devletlerin müdahale- sini ortadan kaldırmaya teş- vik ettik. Gerçek budur. Ge- çeklere saygı duyan herkes, bizim tutumumuzun Angola halkının ve diğer Afrika halk- larının temel menfaatlerine uygun olduğunu ve zamanla bütün sınavların üstesinden geleceğini görmektedir.»

Çin temsilcisi, üç Angola kurtuluş örgütü arasında bir- liğin ve işbirliğinin yeniden sağlanmasının temel şartının, Güney Afrika müdahalesi de dahil olmak üzere her türlü dış müdahalenin kesinlikle mahkum edilmesi ve son bul- ması olduğunu belirterek söz- lerine son vermiştir.

Angola'da İki Süper Devletin Mücadelesi Şiddetlenirken

KURTULUŞ ÖRGÜTLERİNDEN BAĞIMSIZLIK VE BİRLİK TALEPLERİ YÜKSELİYOR

MPLA örgütünün Angola'nın bazı bölgelerinde itan ettiği «Angola Halk Cumhuriyeti»nin başkanı Lopo do Nascimento, Fransız «Le Monde» gazetesine verdiği ve 3 Ocak 1976 tarihli «Politika» gazetesinde yayınla- nan bir demecinde, MPLA'nın dış siyasetinin bağımsızlık ve bloksuzluk ilkelerine uygun olarak gelişece- ğini söylemiştir. Lopo do Nascimento, devamlı şöyle de- miştir: «Herhangi bir yabancı devletin, ülkemizde as- kerî üsler kurmasına izin vermeyeceğiz. Devrim ihraç edilemez... Bloksuzluk, azgelişmiş ülkelere uygun düşen bir politikadır. Bloksuzlar gurubuna gözlemci gönder- dik. Yakında bu guruba katılacağız.»

Öte yandan Angola'nın diğer bazı bölgelerinde FNLA örgütü ile birlikte «Angola Demokratik Halk Cumhuriyeti»ni ilan etmiş olan UNITA örgütünün baş-kanı Jonas Savimbi de, her üç kurtuluş örgütüne ateş- kes çağrısında bulunmuş, üçlü bir konferans düzen- lenmesini talep etmiştir. Jonas Savimbi, Angola hal- kının içişlerine müdahale eden Sovyet uzman ve tek- nisyenleriyle Kübalı ve Güney Afrikalı askerlerin der- hal Angola'yı terketmelerini talep etmiştir.

Angola ve bütün Afrika halklarının ortak talebi olan birlik ve gerçek bağımsızlık özelemleri, Sovyet sos- yal-emperyalistleriyle ABD emperyalistlerinin bütün müdahale, saldırı ve yıkıcılık faaliyetlerini er geç yenilgiye uğratacaktır.

Angola'daki Güney Afrika ve Küba paralı askerleri

Angola halkını bölmüş ve kanlı bir iç savaşa sürüklemiş olan iki süper devlet, bu ülkeye gitgide daha fazla silah, pa- ra ve ajan sokmakla yetinmiyorlar. Aynı zamanda kendi kuklalarını, Angola'daki iç savaşa doğrudan doğruya müdahale etmeye sevk ediyorlar. Bugün Angola'da süper devletlerin yeni-sömürgeci menfa- atlarına hizmet eden bir değil iki beyaz ırkçı paralı asker ordusu vardır: bir ta- rafta yüzlerce Güney Afrika askeri ile, diğer tarafta 7 Kübalı generalin kuman- dasındaki 6000 kadar Küba askeri.

1960'ların sonlarından bu yana kendi- ni tamamen sosyal-emperyalistlerin kuca- ğına atmış bulunan Fidel Kastro, Küba- nın Angola'ya askeri müdahalesini, «ya- bancı saldırısına karşı Angola'ya yardım» diye nitelemektedir. Aynı zamanda «biz Latin Afrikalıyız» gibi sahte «enternasyo- nalizm» gösterilerine girişmekte, Küba'nın henüz devrimci olduğu dönemin ve Gu- evara'nın ölümünün duygusal anılarını sömürmektedir. Kastro'nun sözleri, sö- zümona «saldırıya karşı yardım» amacı- la Hindicini'ye saldıran ABD ya da sö-

zumona «sosyalizmi-korumak» amacıyla Çekoslovakya'yı istila eden Sovyet yöneti- cilerinden öğrendiklerinin basit bir tek- rarından ibarettir. Emperyalistler her dö- nemde, sömürge ve bağımlı ülkelerin halklarından asker yazmayı, küçük ülke ve halkları birbirlerine karşı dövüştürme- yi denemişlerdir. İngilizler Hindistan'ı yıl- lar boyu Hint askerleriyle yönetmişler, Hint ve Afgan askerlerini dünyanın her köşesindeki sömürge savaşlarında ateşe sürmüşlerdir. Birinci Dünya Savaşında Çanakkale'de, Osmanlı İmparatorluğunun üzerine Yeni Zelanda ve Avustralya as- kerleri gönderildi. Kore Savaşında, Tür- kler Amerikan emperyalistleri için, 1954'te Dien Bien Fu'da ise Cezayirli ve Senegal- liler Fransız emperyalistleri için dövüştü- ler ve öldüler. Hindicini savaşının son dö- nemlerinde bu sefer Amerikan emperya- listleri, istila ordularını Güney Kore bir- likleriyle takviye ettiler. Bugün Kübanın Angola'da oynadığı rol, zerrece farklı de- ğildir. Kastro'nun ipleri, «sosyalizm» ve «enternasyonalizm» yaftası asan sosyal- emperyalistlerin elindedir.

BU AY OKUYACAĞIMIZ KİTAP

Lenin: Sosyalizm ve Savaş

Revizyonistlerin «yumuşama» teorilerinin, iki sü- per devlet arasındaki dünya hegemonyası mücade- lesinde Sovyet sosyal-emperyalizmine hizmet eden gerici ve karşı-devrimci özünü kavramak, yeni bir dünya savaşı tehlikesine karşı uyanıklığımızı arttır- mak ve ülkemizin milli savunması konusundaki anla- yışımızı derinleştirmek için, bütün okuyucularımızı Lenin'in «Sosyalizm ve Savaş» kitabını ciddiyetle oku- yup incelemeye çağırıyoruz.

AYDINLIK YAYINLARI

G.Dimitrov Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe

Dimitrov'un İkinci Dünya Savaşı öncesindeki temel yazılarının, Stalin alıntılarının ve Stalin'den söz eden bölümlerin revizyonistler tarafından çıkartılmasından önceki metinlerden yapılmış, tek eksiksiz ve tahrifatsız çevirisi.

275 sayfa, 15 lira
Dağıtım: TÜR-DA